

مفتاح الفرج
رسالة استخارات

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي ولد المخلصين وكاشف الباساء والضراء عن المكروبين
وعنده مفاتيح الغيب يعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقه
الا يعلم ما ولا حجة في ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين
والصلوة على خير الانبياء والآخرين وفتح ابواب الرحمة على الخلق اجمعين
محمد وعترته الاكرمين وذريته الافدسين **اما بعد** حين كويد فقبر عفو الله
اغنى محمد حسين بن محمد صالح الحسيني حشرهما الله مع الائمة الطيبين كهجوه
حجة علام شيخ الاسلام والمسلمين مولانا محمد باقر مجلسي قدس الله روحه
القدوسي رسالة در بيان انواع استخارات تاليف ومفتاح الغيب مسمى
بود بخاطر ان اين كتاب را در رسيد كه رسالة مزبوره را اختصار نموده مختصرى كه
مشتمل بر اصل طرق استخارات بوده بكون ذكر اسناد و ساير زوايد تاليف نمايد
ودعاهاى آنرا ترجمه نمايد كه نفعش تمام نموده باشد لهذا اين حصيله بعد از استخار
از جناب مقدس علم خبر ترتيب اين رساله را اقدام نموده و بعضى از فوائد كه در اشعار
تخريص بخاطر فائده رسيد نيز بر آن اصافه نموده و چون بگوئست خاطر ملكوت
نواب كامياب سپهر كابل كودون قباب سلاسه دودمان عظمت و شهرت
نفاوه خاندان ابرت و بختياري قطب فلك دولت و افان مركز دايه
سلطنت و احلال شيرازه بند او را في ملك و ملك سر لوح كتاب بنده دولت
ابر دريا با وجود و سخاوت موج خير مكرم و عطا زيب افزا و سادۀ جهانبا

وامرث باستحقاق لياط سليمان في جوهر تيرش چوب چيني عجزه و مظلومين
قبضه شمشيرش فابصر ارواح مخالفان دين مبين اعقاب در كا هر سجده
كاه سلاطين زمان تراب بامر كا هشر توتياى بشار خواقين دوران طلس
فلك اعلى فرشت حيايم كردون احرامش و ذروه سماك زامح حضيض سنان شريفا
مقاسم عالينبي كه شاخسار طوبى رب اعيان اباۀ اظهار شد در صحن حيايان جنا
ديشه و ابيده سر بر شرف افتخار برافراشته سرادق عالم بالا بشاهت قبايل عباد
اطهارش انجمن روخانيان كرده سايه بر سر كويان ملا اعلى انداخت اعلى لفظ
الاعظم و الخافان الالهيم مالك مالك الدنيا مظهر كلمات الله العذا اليلطان
بن السلطان بن السلطان و الخافان بن الخافان بن الخافان ملك الملوك الخافان
وسلطان السلاطين في المشرقين المشاه سلطان حسين بهادر خان كازال
مسيوط الظلمة الدهور في الا زمان ممدود الملك الى قيام خليفة الرحمن عليه
على آباء صلوات الله الكرم من ان تروج شريعت مقدسه و ملك مظهره
متعلق ميباشد و همواره در جليل و حقير امور عمدا باستخاره مينمايند
لهذا اين شكسته تا توان جبارت نموده اين رساله را اهداء بمحمد متعا
آن ظل الهي اميد كه شاهد آن عجلية قبول مزيت كرد و بمفتاح الفرج
مسمي نموده مانند مفاتيح الغيب بهشت مفاتيح مرتب ساخت و انا الله
الله التوفيق من الله الجليل و استخيره في جميع اموري و هو حسبي و نعمته
الوكيد **مفتاح اول** در بيان استخاره بجناب قدس حق تعالى يعنى بحول تعالى
ملوسل شود و هر امرى را كه اراده مينمايد طلب خبر خود را در آن امر خدا بگند
و بعد از آن آنچه رود هدايت راضى باشد و اين نوع لخبترين انواع
استخاره است و مخصوص صورن حيرت و تردد در امور نيست بلكه

بمقتضا اخبار بسیار باید که آدمی در هر امری از امور بخدا منوسل شود و طلب خیر
 خود را از خدا بکند و بعد از آن متوجه آن کار بشود تا حوالی آنچه خواهد شد
 برای او میسر گردد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حق تعالی
 میفرماید که از جمله شقاوت سبده من آنست که کارها را بکند و طلب خیر
 از من ننماید و اینها از آن حضرت مرویست که هیچ سبده طلب خیر خود از خداوند
 عالمیان نکرده است مگر آنکه خیر او را برای او میسر کرد پس اینده است هر چند
 نخواهد و احادیث این مطلب نیز آمده از حدیث عدل و احسان است و بدانکه این نوع
 از استخاره بر سه قسم است **فصل اول** آنست که دعای بر سهایی بخواند
 و هر دعایی که خود تالیف نماید خوب بلکه اگر بزبان غیر عربی نیز طلب خیر از
 خدا بکند نیز خوب ولیکن اگر دعاهائی که در خصوص این مطلب وارد شده
 است بخواند بهتر است و آنها چنانچه از روایات ظاهر میشود چند دعاست
اول اگر حاجت سهلی داشته باشد هفت و اگر امر عظیمی باشد صد و نوب
 بگوید **استغفر الله بر خمته و اگر استغفر الله بر خمته خیر فی عافیة یوم**
بهتر است دوم طلب خیر خود از خداوند عالمیان کند باین عبارت سبحان
 الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة
 الا بالله العلی العظیم اللهم صل علی محمد و آل محمد اللهم انی
 اسألك بانک عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحیم و انت
 علام الغیوب پس سه نوبت بگوید **استغفر الله بر خمته** اگر امر سهلی
 و اگر امر عظیمی باشد صد نوبت بگوید **سبیم** این دعا را بخواند اللهم
 انی اسألك بانک عالم الغیب والشهادة ان کنت تعلم ان الامر
 الذی اردت خیر لی فخره لی و یسر له و ان کنت تعلم انه شر لی

در خط تواتر است
 و در خط تواتر است
 و در خط تواتر است

دینی و دنیای و آخرتی فاضله عینی انی ما هو خیر لی و مرضی فی ذلک
 بقضائک فانک تعلم و لا أعلم و تقدر و لا أقدر و تقضی و لا أقضی
 انک علام الغیوب **چهارم** این دعا را بخواند اللهم انی اسألك
 بعلمک و استخیرک بعینک و اسألك من فضلك العظیم و انت
 أعلم بعواقب الامور ان کان هذا الامر خیر لی فی دینی و دنیای و
 آخرتی فیسره لی و یبارک فیہ و اعین علیہ و ان کان شراً فاصرفه
 عنی و اقض لی الخیر حیث کان و مرضی بی حتی لا احب تعجلاً ما
 ما آخرت و لا تأخیر ما عجلت **پنجم** این دعا را بخواند اللهم قدیر
 لی ما اردت و احمده خیر لی فانک تقدر علی ذلک **ششم** این دعا را بخواند
 استغفر الله و استغفر الله و اتوکل علی الله و لا حول و لا قوة
 الا بالله اردت امراف اسأل الهی ان کان ذلک رضی ان یقضی لی حاجتی
 و ان کان له سخطا ان یصرفنی عنه و ان یوقتی لرضاء **سفتم** این
 دعا را بخواند اللهم لك الحمد و بیدك الامر كله اللهم انی استخیرک
 بر خمتک و استقدرک الخیر بقدرک علیه لانک تقدر و لا أقدر
 و تعلم و لا أعلم و انت علام الغیوب اللهم فما کان من امر هو
 اقرب من طاعتک و اعبد من معصیتک و ارضی لفسنک و اقض
 لحقک فیسره لی و یسر لی له و ما کان من غیر ذلک فاصرفه
 عنی و اصرفنی عنه فانت لطیف لذلك و القادر علیہ **هشتم**
 این دعا را بخواند اللهم انی استخیرک بر خمتک و استقدرک الخیر
 بقدرک علیه لانک عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم
 فاسئلك ان تصلى علی محمد و آله كما صليت علی ابرهیم

وَالِدِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هَذَا اَمْرًا الَّذِي اُرِيدُهُ
خَيْرًا لِّيْ فِي دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِيْ فَيَسِّرْهُ لِيْ وَ اِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ وَاصْرِفْنِيْ عَنْهُ **هَـ** اَسْئَلُكَ عَارَاجًا يَّجُوزُ لِسَبْحِ اَللّٰهِ الرَّحْمٰنِ
الرَّحِيْمِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ فَقُلْتَ لِهٰمَّا اَنْتِيَّاطُوْعَاوُ كَرُّهَا قَالَتَا اَيْنَا طَاعَتِيْنَ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى عَصَا مُوسٰى فَاِذَا هِيَ تَلْقُوتُ مَا يَافِكُوْنَ
وَاَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي صَرَفْتَ بِهِ قُلُوْبَ الْحَجَرَةِ اِلَيْكَ حَتّٰى قَالُوْا
اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ اَنْتَ اَللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ وَ
اَسْأَلُكَ يَا مُتَدَوِّرَ الْاَقْبَانِ بِمَا كَلَّ جَدِيدٌ وَتَجَدَّدُ بِهَا كُلُّ
بَابٍ وَاَسْأَلُكَ بِكُلِّ حَقٍّ هُوَ لَكَ وَبِكُلِّ حَقٍّ جَعَلْتَهُ عَلَيْكَ اِنْ
كَانَ هَذَا اَمْرًا خَيْرًا لِّيْ فِي دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِيْ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيْمًا وَتَهْنِئَةً لِّيْ وَتَسْبِيحًا
عَلَيَّ وَتُكَلِّفَ لِيْ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَ اِنْ كَانَ
شَرًّا لِّيْ فِي دِيْنِيْ وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِيْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ
وَتُسَلِّمَ عَلَيْهِمْ تَسْلِيْمًا وَاَنْ تُصْرِفَهُ عَنِّيْ مِمَّا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَ
تُرْضِيَنِيْ بِقَضَائِكَ وَتُبَارِكَ لِيْ فِيهِ قَدْرَكَ حَتّٰى لَا اُحِبَّ تَجَدُّدَ شَيْءٍ
آخَرَ وَاَنْ لَا تَاْخِرَ شَيْءٌ عَمَلْتَهُ قَاتَهُ لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ يَا عَظِيْمَ
يَا عَظِيْمَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ **د** اَللّٰهُمَّ اِنْ خَيْرَكَ تَبْدِيلُ
الرَّغَايَا وَتَحْجِزُ الْمَوَاهِبِ وَتُعْنِمُ الْمَطَالِبَ وَتَطْيِبُ الْمَكَاسِبَ
وَتَهْدِيْ اِلَى اَحْسَنِ الْعَوَاقِبِ وَتَقِيْ مُحَمَّدًا وَرَبِّ النَّوَابِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ فِيْمَا عَقَدَ عَلَيْهِ رَايِيْ وَقَادَنِيْ اِلَيْهِ هَوَايَ فَاَسْأَلُكَ

يا رب

يَا رَبِّ اَنْ تُسَهِّلَ لِيْ مِنْ ذَلِكَ مَا تَعَسَّرَ وَاَنْ تُجْعَلَ مِنْ ذَلِكَ مَا تَيْسَّرَ
وَاَنْ تُعْطِيَنِيْ يَا رَبِّ الظَّفَرَ فِيْمَا اسْتَخَرْتُكَ فِيهِ وَعَوْنًا بِالْاَنْعَامِ
فِيْمَا دَعَوْتُكَ وَاَنْ تُجْعَلَ يَا رَبِّ بَعْدَكَ قُرْبًا وَخَوْفًا اَمْنًا وَمُحَدُّوْرَةً
سِلْمًا فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ يَكُنْ هَذَا اَمْرًا خَيْرًا لِّيْ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ
فَسَهِّلْهُ لِيْ وَيَسِّرْهُ عَلَيَّ وَاِنْ لَمْ يَكُنْ فَاصْرِفْهُ عَنِّيْ وَاصْرِفْ لِيْ
فِيهِ الْخَيْرَ اِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ **يَا زِدْهُمْ**
اَللّٰهُمَّ اِنْ خَيْرَكَ تَبْدِيلُ الرِّغَايَا وَتَحْجِزُ الْمَوَاهِبِ وَتُعْنِمُ
الْمَطَالِبَ وَتَطْيِبُ الْمَكَاسِبَ وَتَهْدِيْ اِلَى اَحْسَنِ الْعَوَاقِبِ وَتَقِيْ
مُحَمَّدًا وَرَبِّ النَّوَابِ اَللّٰهُمَّ يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ اسْتَخِيْرُكَ فِيْمَا عَزَمَ
رَايِيْ عَلَيْهِ وَقَادَنِيْ هَوَايَ اِلَيْهِ فَسَهِّلْ مِنْ ذَلِكَ مَا تَوْعَدُ وَ
يَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ وَاَكْفِنِيْ فِي اسْتَخَارَتِيْ الْمُهْمَ وَاَذْفَعْ عَنِّيْ كُلَّ
مُحِلٍّ وَاَجْعَلْ عَاقِبَةَ اَمْرِيْ غِنًى وَمُحَدُّوْرَةً سِلْمًا وَبَعْدًا قُرْبًا
وَحَدِيْبَةً خَصْبًا اَعْطِنِيْ يَا رَبِّ لَوَاءِ الظَّفَرِ فِيْمَا اسْتَخَرْتُكَ فِيهِ
وَقَرِّبْ اِلَى اَنْعَامِ فِيْمَا دَعَوْتُكَ لَهُ وَمَنْ عَلَيَّ بِالْاَضْيَالِ فَيَا رَجُوْكَ
فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ
د اَللّٰهُمَّ اِنْ خَيْرَكَ فِيْمَا اسْتَخِيْرُكَ فِيهِ تَبْدِيلُ الرِّغَايَا
وَتَحْجِزُ الْمَوَاهِبِ وَتُعْنِمُ الْمَطَالِبَ وَتَطْيِبُ الْمَكَاسِبَ وَتَهْدِيْ
اِلَى اَحْسَنِ الْمَذَاهِبِ وَتُسَوِّقُ اِلَى اَحْسَنِ الْعَوَاقِبِ وَتَقِيْ مُحَمَّدًا
وَرَبِّ النَّوَابِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْتَخِيْرُكَ فِيْمَا عَزَمَ رَايِيْ عَلَيْهِ وَقَادَنِيْ عَقْلِيْ اِلَيْهِ
فَسَهِّلْ اَللّٰهُمَّ مِنْهُ مَا تَوْعَدُ وَيَسِّرْ مِنْهُ مَا تَعَسَّرَ وَاَكْفِنِيْ فِيهِ

الْمُهَيَّمَةِ وَأَدْفَعْ عَنِّي كُلَّ مُلَمٍّ وَأَجْعَلْ رَيْبَ عَوَاقِبِهِ غَنَمًا وَخَوْفَهُ
 سِلْمًا وَنَعْدَهُ قُرْبًا وَحَدِيثَهُ خَبْرًا وَأَرْسِلْ اللَّهُمَّ اجَابَتِي وَأَجِجْ
 طَلِبَتِي وَأَقْضِ حَاجَتِي وَأَقْطَعْ عَوَاقِبَهَا وَأَمْنَعْ بَوَائِقَهَا وَأَعْطِنِي
 اللَّهُمَّ لَوَاءَ الظُّفْرِ بِأَجْمَرِ قَبِيضًا اسْتَحْزَنُكَ وَوَفُورَ الْعَنَمِ فِيمَا
 دَعَوْتُكَ وَعَوَائِدَ الْإِضْطَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ وَأَقْرِئْهُ اللَّهُمَّ بِالْحَاجِ
 وَحُطَّةِ الصَّلَاحِ وَأَرْبَى أَسْبَابِ الْخَيْرَةِ وَأَصْحَةِ وَأَعْلَامَ غُلْمِهَا
 لَا حُجَّةَ وَأَشَدَّ خَنَاقَ تَعَسَّرَهَا وَأَنْعَشَ صَرِيحَ تَعَسَّرَهَا وَتَبَيَّنَ
 اللَّهُمَّ مُلْتَبَسَهَا وَأَطْلُقْ مُحْتَبَسَهَا وَمَكِّرْ أَسْهَاقَهَا حَتَّى تَكُونَ
 خَيْرَ مَقْبَلَةٍ بِالْعَنَمِ مِنْ يَدِ الْعُزْرِ عَاجِلَةً التَّنْعِ بِأَفِيَةِ الصَّنِيعِ
 إِنَّكَ وَلِيُّ الْمَرْيَدِ مُبْتَدِئُ الْبُجُودِ **سِين** يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَيَا أَسْمَعَ
 السَّامِعِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ
 كَيْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِهِ تَبِيئِهِ وَخَزَلِي فِيهِ الْأَمْرَ الَّذِي أَرَدْتَهُ بِرَوَايَ
 لِعِدَاكَ أَنْ لِيَجِدَ رُودَ وَصْدِ نَوْبٍ بِكُودِ اسْتَجِيرُ اللَّهَ بِرَحْمَتِهِ اسْتَقْدِرُ
 اللَّهَ فِي عَاقِبَةِ بَيْتِ دَرِيهِ **حَمْد** اِيْزِدْ عَارَا جَوَانِدَ اللَّهُمَّ أَزْكَانَ
 هَذَا الْوَحْشِ الَّذِي هَمَمْتُ بِهِ خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَعَاقِبَةِ
 أَمْرِي وَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَيَسِّرْهُ وَبَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كَانَ ذَلِكَ مُشْرًا
 لِي فَأَضْرِبْ عَنِّي إِلَى مَا هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ
 وَتَقْدِرُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ لَيْسَ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُ اللَّهَ **يَا زِدْ**
 اِيْزِدْ عَارَا كَمَا مِنْ جَلَّةِ أَدْعِيهِ اسْتَجْوَانِدَ اللَّهُمَّ اخْتَرْ لِي بِعِلْمِكَ وَ
 وَفَيْتِي لِرِضَاكَ وَمَحَبَّتِكَ اللَّهُمَّ اخْتَرْ لِي بِقُدْرَتِكَ وَجَبْتِي
 بِعِزِّكَ مَقْتَدَكَ وَسَخَطَكَ اللَّهُمَّ اخْتَرْ لِي فِيمَا أُرِيدُ مِنْ هَذَيْنِ الْأَمْرَيْنِ

وَتَامَ مِيرَاكَ أَنْ دَوَامَرًا اسْتَرْهَبَهَا إِلَى وَأَحْبَبَهَا إِلَيْكَ وَأَقْرَبَهَا مِنْكَ وَ
 أَرْضَاهَا لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعُذْرَةِ الَّتِي رَزَيْتَ بِهَا عِلْمَهُ
 الْأَشْيَاءَ كُلَّهَا عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ فَإِنَّكَ عَالِمٌ بِهَوَايَ وَسِرِّي وَ
 عَلَانِيَتِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَفْعِ بِمَا صَبَيْتُ إِلَى مَا تَرَاهُ لَكَ رِضَى
 وَلِي صَلَاحًا مِمَّا اسْتَحْزَنُكَ فِيهِ حَتَّى تَنْزِلَ مِنِّي مِنْ ذَلِكَ أَمْرًا أَرْضَى
 فِيهِ بِحُكْمِكَ وَأَتْرِكُ كُلَّ فِيهِ عَلَى قَضَائِكَ وَأَكْتُمِي فِيهِ بِقُدْرَتِكَ
 وَلَا تَقْلِبْنِي وَهَوَايَ هَوَاكَ مُخَالِفٌ وَلَا مَا أُرِيدُ لِسَمَائِدِي مُجَانِبٌ
 إِغْلِبْ بِبَيْتِكَ الَّتِي تَقْضِي بِهَا عَلَى مَنْ أَحْبَبْتَ بِهَوَاكَ هَوَايَ
 وَتَيَسِّرْ لِي لِلْيُسْرَى الَّتِي تَرْضَى بِهَا عَنْ صَاحِبِهَا وَلَا تَخْذُلْنِي بَعْدَ
 تَقْوِيَتِي لَيْتَكَ أَمْرًا بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ أَوْفِ
 خَيْرَ لَكَ فِي قَلْبِي وَافْتَحْ قَلْبِي لِلزُّمَرِ وَمَا يَكْرِهِي أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ **شَارِد**
 دَعَايَ اسْتَحَارَ صَحِيفَةً كَامِلَةً وَأَنْ أَمِنَ اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَجِيرُكَ بِعِلْمِكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَقْضِ لَنَا بِالْخَيْرَةِ وَآلِهِمَا مَعْرِفَةَ الْإِخْتِيَارِ وَ
 اجْعَلْ ذَلِكَ ذَرْبَةً إِلَى الرِّضَا بِمَا قَضَيْتَ لَنَا وَالتَّسْلِيمَ لِمَا حَكَمْتَ
 فَارْزُخْ عَنَّا رَيْبَ أَهْلِ الْأَمْرِ سَلَابٍ وَأَيُّدِ نَائِقِينَ الْمُخْلِصِينَ وَلَا تَسْمُنَا
 عَجْزَ الْمَعْرِفَةِ عَمَّا تَحْجِزُتُ فَمَنْعَ قُدْرَتِكَ وَتَكْرَهُ مُوَضِعَ رِضَاكَ وَ
 تَحْنُجْ إِلَى الَّتِي هِيَ أَبْعَدُ مِنْ حُسْنِ الْعَاقِبَةِ وَأَقْرَبُ إِلَى صِدْقِ الْعَاقِبَةِ
 وَحَبِيبِ الْيَنَامِ مَا نَكْرَهُ مِنْ قَضَائِكَ وَسَهْلٍ عَلَيْنَا مَا تَسْتَعِيبُ مِنْ حُكْمِكَ
 وَالْمُهْمِنَا الْإِنْشَادَ لِمَا أَوْزَدَتْ عَلَيْنَا مِنْ مَشِيئَتِكَ حَتَّى لَا نَحْتَاجَ تَأْخِيرَ
 مَا عَجَّلْتَ وَلَا تَهْجِيدَ مَا أَخْرَجْتَ وَلَا تَكْرَهُ مَا أَحْبَبْتَ وَلَا تَحْجِزَ مَا كَرِهْتَ
 وَاحْتِمِ لَنَا يَا لَتِي هِيَ أَحْمَدُ عَاقِبَةٍ وَأَكْرَمُ مَصِيرٍ إِنَّكَ تَقْنِيطُ الْكَرِيمَةِ وَتَقْطِ

الْجَسِيَّةَ وَتَقَعْلُ مَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **قوله** گوید که اینست دعا
 که در روایات وارد شده است که برای طلب خیر از خداوند عالمیان باید خوانده شود
 بدون آنکه در عقب نماز واجب یا نماز است یا بعد از غسل بوده باشد و باطل
 خواندن این دعاها موقوف بر امری و مشروط بر طهری نیست و اگر کسی هم این دعاها را
 از روی خلاص و ملاحظه معانی آنها بخواند البته حق تعالی خیرا و ارزای و میر
 میکند و اگر هر راسخ را نتواند بخواند و آفتش سه مرتبه است **استحضر الله**
برحمته است یا هفت مرتبه یا صد مرتبه و نیت با کرم مردم بهتر است که فی عافیه
 نیز ضم شود و الله تعالی هو الموفق **قسم دوم** آنکه بعد از نماز فرضیه یا در
 نافله شب از وی خیر خود را از خدا بخواند و این قسم نیز مجید طریقی در روایات
 وارد شده است **اول** چون از نماز صبح فارغ شوی دست را بلند کن بر آبروی
 خود و بگو **اللهم انک تعلم و لا اعلم و انت علام الغیوب فضّل علی محمد و**
والحمد و خیر لی فی جمیع ما عرمت به من اموری خیار برکة و عافیه
دوم در سجده آخر صبح بگوید **الحمد لله رب العالمین اللهم صل**
علی محمد و آله و صحبه و ینبوا و ینکون باز بگوید **استحضر الله برحمته** و بعد از آن این
 دعا را که این طایفه نقل نموده بخواند **اللهم یا ارحم الراحمین و یا اوسع**
السامعین و یا اوسع الحاسبین و یا ارحم الراحمین صل علی محمد و آله
و خیر لی فی الامر الذی اردت و اگر تواند بری حاجت خود را ذکر کند بعد از
آن بگوید لا اله الا الله العلی العظیم لا اله الا الله الحلیم الکرم رب
جزیرة محمد و آله صل علی محمد و آله و خیر لی فی الامر الذی اردت فی الدنیا
و الاخرة خیرة فی عافیه سیم در آخر رکعتهای نماز است در سجده صد و یکمین
 و بروایت دیگر صد مرتبه بگوید **استحضر الله برحمته** **قوله** گوید که اینست لفظ دعا

اللهم صل علی محمد و آله و صحبه و ینبوا و ینکون
 اللهم یا ارحم الراحمین و یا اوسع السامعین و یا اوسع الحاسبین و یا ارحم الراحمین
 صل علی محمد و آله و خیر لی فی الامر الذی اردت و اگر تواند بری حاجت خود را ذکر کند بعد از آن بگوید لا اله الا الله العلی العظیم لا اله الا الله الحلیم الکرم رب جزیرة محمد و آله صل علی محمد و آله و خیر لی فی الدنیا و الاخرة خیرة فی عافیه سیم

طاهر

و ظاهرش آنست که در هر یک از سجدههای و رکعت آخر نماز شب هرگاه این طلب
 خیر را بکند خوب است و اگر در سجده آخر رکعت آخر بکند شاید بهتر باشد و الله
 تعالی **چهارم** در هر رکعت از رکعات نافله نماز پیشین طلب خیر خود را از حق تعالی
 بکند **قوله** گوید که ظاهر آنست که مراد طلبیدن در سجده باشد و محتمل است که
 مراد طلبیدن در قنوت باشد و بمقتضای اطلاق لفظ دعا و استحضاری که خود
 تالیف نماید بر زبان عربی کافی است و اگر دعاهای مفقوله را که در قنوت اول و دوم
 بخواند بهتر است و آفتش سه مرتبه یا هفت مرتبه یا صد مرتبه است **استحضر الله برحمته**
قسم سیم آنکه با نماز استحضاره طلب خیر خود از حق تعالی نماید و این قسم نیز
 بچند طریق در احادیث وارد شده است **اول** و ضوئها زد و در رکعت نماز چهار
 بکند و در رکعت اول بعد از حمد سوره رحمن و در دوم سوره حشر بخواند و بعد از
 نماز و نیت مرتبه است **استحضر الله** بگوید پس سوره قل هو الله احد و قل اعوذ برب
 قل اعوذ برب الناس بخواند و بعد از آن این دعا را بخواند **اللهم انی قد**
هیمت بامر قد علمته فان کنت تعلم انی خیر لی فی دینی و دنیای و اخرتی
فاعد لی و ان کنت تعلم انی شر لی فی دینی و دنیای و اخرتی فاصرفه
عنی رب اعز من لی علی ریشدی و ان کوهت او احب ذلک نقضی بسم
الله الرحمن الرحیم ما شاء الله لا حول و لا قوة الا بالله حسبی الله
و نعم الوکیل و همین مصنون بروایت دیگر نیز وارد شده با اندک تفاوت
و اگر این دعا را نیز بخواند شاید عمل بهر دو روایت کرده باشد اللهم ان کا
الامر الذی اردت خیر لی فی دینی و دنیای و اخرتی و عاجل امری
اجلیه فاصرفه عنی علی احسن الوجوه و تب اعز من لی علی ریشدی و
ان کوهت ذلک او اینه نقضی دوم در رکعت نماز کند بهر سوره که

خواهد و اگر در رکعت اول قل هو الله احد و دو و قل با آنها الكافرون و
 بهر است و قل هو الله بر ابراست در ثواب با ملت قرآن پس حمد و ثناء الهی
 و دو و در حضرت رسالت پناهی فرستد و اگر باین عبارت بگوید مناسبت
 سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اكبر اللهم صل
 على محمد و آل محمد پس سید عازا بخواند اللهم ان كان هذا الامر خيرا
 لي في ديني و دنيائي و اخروي فخير لي و قد زله لي و ان كان غير ذلك
 فاصرفه عني **سبع** دو رکعت نماز کند با هر سوره که خواهد و بعد از سلام
 حمد و ثناء خدا بگوید و صلوات بفرستد و اگر بطریق سابق سبحان الله
 وانا آخر بخواند خولیت پس سید عازا بخواند اللهم اني استخبرك بعلمك
 و قدرتك و استخبرك بعزتك و اسألك من فضلك فانك تقدر
 و لا اقدر و تعلم و لا اعلم و انت علام الغيوب اللهم ان كان هذا
 الامر الذي عرض لي خيرا في ديني و دنيائي و اخروي فخير لي و بارك
 لي فيه و اعي عني عيبره و ان كان شرا لي فاصرفه عني و اقص لي الخسر
 حيث كان و رخصني به حيث لا احب تعجيل ما اخرت و لا تأخير ما
 عجلت و اگر خواهد بگوید اللهم خزلني فيما عرض لي و اقص لي باخيره
 فيما و فقتني له منه برحمته يا ارحم الراحمين **چهارم** دو رکعت
 نماز کند بهر سوره که خواهد و قنوت در رکعت دوم بخواند و در سجده آخر
 نماز صد مرتبه بگوید استخیر الله پس بگوید لا اله الا الله الحليم الحكيم
 لا اله الا الله العلي العظيم رب تجزي محمد و آل محمد صل على محمد و
 آل محمد و خزلني في الامر الذي ردت **پنجم** دو رکعت نماز کند بهر
 سوره که خواهد و بعد از نماز صد مرتبه بگوید استخیر الله پس بگوید

الله

اللهم اني قد همت بامر قد قلته فان كنت تعلم اني خير لي به
 دنيائي و اخروي فخير لي و ان كنت تعلم اني شر لي به دنيائي و
 دنيائي و اخروي فاصرفه عني كرهت نفسي فيك ام احببت
 فانك تعلم و لا اعلم و انت علام الغيوب **ششم** دو رکعت نماز کند
 با هر سوره که خواهد و بعد از آن ایه عازا بخواند اللهم انك خلقت
 اقواما يحبون الى مطالع النجوم لا وقاب حر كاتهم و سكونهم و
 نصرهم و عقدههم و خلقهم و خلقتني ابرارا لئلا يكون من العجا
 اليها و من طلب الاختيارات و اتقن انك لم تطلع احدا على
 غيبك في مواقيها و لم تشهد له السيد الى تخصيص افعاليها
 و انك قادر على نقلها في مداراها في سيرها عن السعور العامة
 و الخاصة الى الخوس و من الخوس القابلة و المفردة الى السعور لا انك
 تحوما تشاء و تثبت و عندك ام الكتاب و لا ترا خلوق من خلقك
 و صنعة من صنعك و ما اسعدت من اعتمد على مخلوق مثله و
 استهد الا خيلا ليقنيه و هم اولئك و لا اشقت من اعتمد على
 الخلق الذي انت هو لا اله الا انت و حذك لا شريك لك و
 سا لك بما ملكت و تقدر عليه و انت يرمي و عند عني و اليه
 غير محتاج و بهر حجر مضكث من الخير الجامعة للسلامة و
 العافية و الغنيمة لعبدك من حديث الدنيا التي اليك فيها
 ضرورتها لمعاشه و من خيرات الاخر و اكني عليك فيها معو له
 و انا هو عندك اللهم فتوكل يا مولاي اختيار خيرا لاقوات
 حركتي و سكوتي و نقضي و ابرامي و شري و خلوقي و عقدي و

حَتَّى وَاشْدُدْ تَوْفِيقَكَ عَزْمِي وَسَدِّدْ فِرْزَانِي وَاقْدِرْ فَرْجِي قُوَادِي
حَقَّقْ لِي تَأَخَّرَ وَلَا يَتَقَدَّمْ وَفَسِّرْ عَنِّي وَأَبْرِزْ لِي مِنْ قُدْرَتِكَ كُلَّ
تَحْسِينٍ يَخْرِصُ بِحَاجَتِي حَتَّى مِنْ قَضَائِكَ يَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَيُبَاعِدَهُ
مَعْنِي وَيُبَاعِدَ بِي مِنْهُ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي
أَعِزَّنِي مِنَ الْأَوَّلَاءِ وَالْأَسْوَالِ وَالْأَهْلَاءِ وَالْأَعْرَاضِ مَا أَخْضَرُ
وَمَا أَعْيَبَ عَنْهُ وَمَا اسْتَعْجَلَهُ وَمَا أَخْلَفَهُ وَحَصِّنِي مِنْ كُلِّ
ذَلِكَ بِعِيَاذِكَ مِنَ الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْبَلِيَّاتِ وَمِنَ التَّغْيِيرِ
وَالْتَبْدِيلِ وَالتَّقْيَاتِ وَالْمُثَلَّاتِ وَمِنَ كَلِمَتِكَ الْخَالِقَةِ وَمِنَ
جَمِيعِ الْخَلْقِ وَالْخُلُوقَاتِ وَمِنَ سُوءِ الْقَضَاءِ وَمِنَ ذُلِّ الشَّقَاءِ وَمِنَ شَمَاتَةِ
الْأَعْدَاءِ وَمِنَ الْخَطَا وَالزَّلَلِ فِي قَوْلِي وَفِعْلِي وَمَلِكِي الصَّوَابِ
فِيهَا بِإِذْنِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِإِذْنِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ بِإِذْنِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَظِيمِ
بِإِذْنِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُلْطَانِي وَمَقْدَرِي بِإِذْنِ حَوْلِي وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ عَزْمِي وَمَنْعَتِي اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالِمُ بِجَوَائِلِ فِكْرِي وَجَوَائِلِ
صَدْرِي وَمَا يَسْتَرْجِعُ فِي الْأَقْدَامِ عَلَيْهِ وَالْأَحْجَامُ عَنْهُ مَكُونُ
ضَمِيرِي وَسِرِّي وَأَنَا فِيهِ بَيْنَ حَالَيْنِ خَيْرٌ أَرْجُوهُ وَشَرٌّ أَتَقَبَّهُ
وَسَهْوٌ يَحْطِبُ وَدِينٌ أَحْوِطُهُ فَإِنْ أَصَابَنِي الْخَيْرُ الْبَرُّ أَنْتَ
خَالِقُهَا لَتَهْبِهَا لِي لَا حَاجَةَ بِيكَ إِلَيَّ بَلْ بِجُودِكَ مِنْكَ عَلَيَّ بِهَا عَمْتُ
وَسَلِمْتُ وَإِنْ أَخْطَأَنِي خَيْرٌ وَعَطَيْتُ اللَّهُمَّ فَأَرْشِدْ بِي مِنْهُ
إِلَى مَرْضَاتِكَ وَطَاعَتِكَ وَأَسْعِدْ بِي فِيهِ تَوْفِيقَكَ وَعِصْمَتَكَ
وَاقْضِ بِالْخَيْرِ وَالْعَافِيَةِ وَالسَّلَامَةِ الشَّامِلَةِ الدَّائِمَةِ

دبر

لِي فِيهِ خَتَمَ اقْضِيَّتِكَ وَتَأْفِذَ عَزْمِكَ وَمُسْتَيْتِكَ وَإِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ
مِنَ الْعِلْمِ بِالْأَوْفَى مِنْ مَبَادِيرِ وَعَوَاقِبِهِ وَقَوَائِحِهِ وَخَوَائِمِهِ
وَمَسَائِلِهِ وَمَعَاطِيهِ وَمِنْ الْقُدْرَةِ عَلَيْهِ وَأَقْرَأُ أَنَّهُ لَا عَالَمَ وَلَا
قَادِرَ عَلَى سَدَادِهِ سَوَاءٌ كَانَ اسْتَرْجِدَكَ وَاسْتَعِينَكَ وَاسْتَقْضَيْكَ
وَاسْتَكْفَيْكَ وَأَذْهَبَكَ وَأَرْجُوكَ وَمَاتَاةً مِنْ اسْتَرْجِدَكَ وَلَا
صَلَّ مِنْ اسْتَفْتَاكَ وَلَا حَالِي مِنْ دَعَاكَ وَلَا أَخْفَوْكَ مِنْ رَحَاكَ
فَكُنْ لِي عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنُونِي وَأَمَانِي فِيكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاسْتَنْهَضْتُ لِي هَيْبَتِي هَذَا وَلِكُلِّ مَرْجٍ
أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَى آخِرِهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قَدْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ يَا أَرْحَمَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
رَبِّ الْفَلَقِ يَا أَرْحَمَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَا أَرْحَمَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ يَا أَرْحَمَ الرَّحْمَنِ
يَسْكُبُونَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ
وَفِي أَذَانِهِمْ وَقُرْأُوا إِذَا كُرِتَ رَبُّكَ فِي الْقُرْآنِ وَخُذُوا
عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا أُولَئِكَ هُمُ الْعَافِيُونَ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَفَ
إِلَهَهُ هُوَ وَاصْنَعِ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَحَسْرَةٍ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عِثَارًا فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ تَعْدِلِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلِسْنَتُهُ قَاغِيَةٌ
يَدَّاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي أَذَانِهِمْ وَقُرْأُوا

خاتمة

سیکرد و بالجمله برای محصل شدن مطالب دنیوی اثر عظیم دارد و بدانکه دعاها
 که در این دو قسم آخر وارد شده اگر به تنهایی بخواند نیز خوبست زیرا که مطلب از
 این نوع از استخاره طلب خیر از خداوند عالمیان است بهر لفظی و هر لغتی
 که بوده باشد چنانچه از احادیث بسیار ظاهر میشود و چون این دعاها
 طلب خیر از حق تعالی است پس در هر حالتی که باشد همین دعاها را بدون
 مراعات سنای شرایط میتواند خواند و الله تعالی بعلم **مفتاح دوم** در بیان
 نوع دوم استخاره و آن آنست که طلب خیر خود از حق تعالی بکند و بعد از
 آن رجوع بدول خود کند و آنچه در دلش بپسندد بآن عمل کند و این دو نوع نیز
 بهر لفظی و هر لغتی که خواهد میتواند طلب خیر بکند و اگر بدعاها تنی که در
 احادیث وارد شده است طلب خیر بکند بهتر است و این نوع نیز مانند نوع
 بر سر قسم است **قیمت اول** دعا کردن به تنهایی و بعد از آن رجوع بقلب
 و این قسم بچند طریق وارد شده است **اول** هرگاه اراده امری کنی هفت
 مرتبه طلب خیر خود را بر دره کار خود بکن پس آنچه در دل تو بپسندد بکن که خیر تو
 در آنست **دویم** از حضرت امام محمد باقر عسقلانی که هر سب که صد مرتبه
 طلب خیر خود از حق تعالی بکند البته آنچه خیر است در دلش میافتد بگوید
 اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ إِنْ كَانَ مَا أَدْرَعْتُ خَيْرًا لِي فَأَمِّرْ دُنْيَايَ وَ
 آخِرَتِي وَ عَاجِلِي أَمْرِي وَ آجِلِي فَيَسِّرْهُ لِي وَ افْتَحْ لِي طَائِرَهُ وَ رَضِّنِي بِهِ
 بِمَقْصَدِيكَ **مقاله** گوید که ظاهر عبارت حدیث آنست که این دعا را هفت مرتبه
 بخواند و چون در این نوع نیز طلب خیر را بهر لفظی که خواهد میتواند نمود اگر
 این دعا را نیز بگوید بخواند خوبست **قسم دوم** آنکه در نماز فرضیه یا در نماز
 شبانه و نیز خیر خود را طلب نماید و این قسم نیز بچند طریق وارد شده است **اول**

بعد از نماز فرضیه سجده رود و صد نوبت بگوید اللَّهُمَّ خِرْلِي پس متوسل شود
 بر رسول خدا و آنکه هدی علیه و علیهم السَّلَام و الشَّاء و ائمتان را سفیع خود
 کرد اندر در رکاه خدا پیر آنچه بعد از آن خدا او را الهام کند عمل بآن کند
 زیرا که البته از جانب حق تعالی است و توسل و صلوات را اگر بفارسی بگوید
 خوب و اگر خواهد عبری بگوید باین دعا یا غفر بعلی میاید اللَّهُمَّ اِنِّي
 اَتُوسَلُّ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ اَتُوجِّهُ
 بِرَبِّكَ اِلَيْكَ اَنْ تَقْصِلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تُكَلِّمَنِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي
 دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي خَيْرَةً مِنْ غَافِيَةٍ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و اگر خواهد که توسل و استشفاع و صلوات را بدعا یا طو لانی بعد آورد
 خواندن دعا یا توسل مناسب است و آن دعا اینست اللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ
 وَ اَتُوجِّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اَلِهِ يَا اَبَا
 الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللهِ يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا اِنَّا
 تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّكَ بَيْنَ
 يَدَيِ حَاجَتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اسْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ
 يَا عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا اَخَ الرَّسُولِ يَا ذَوِجِ
 الْبَتُولِ يَا اَبَا السَّبْطَيْنِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا
 اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيِ
 حَاجَتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ اسْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ يَا تَابَةَ السَّبْطُولِ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا بَضْعَةَ
 النَّبِيِّ يَا اُمَّ السَّبْطَيْنِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَ مَوْلَانَا
 اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَ قَدْ مَنَّكَ بَيْنَ يَدَيِ

دعا یا طو لانی

خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا محمد يا حسن بن علي
 ايها المجتبي يا بن رسول الله يا بن امير المؤمنين يا قرّة عين رسول
 الطاهر الطاهر يا سيد شباب اهل الجنة يا حجة الله على خلقه
 يا سيدنا ومولانا انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله
 قد منك بين يدي خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله
 يا ابا عبد الله يا حسين بن علي ايها الشهيد يا بن رسول الله يا بن
 امير المؤمنين يا بن فاطمة الزهراء يا سيد شباب اهل الجنة يا
 يا ابا الامّة الا طهار يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا
 انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي
 خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا
 علي بن الحسين يا زين العابدين ايها المجتاد يا بن رسول الله
 يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا
 توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي
 خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا جعفر يا محمد
 بن علي ايها الباقر يا بن رسول الله يا بن امير المؤمنين يا حجة
 الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا
 بك الى الله وقد منك بين يدي خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع
 لنا عند الله يا ابا عبد الله يا جعفر بن محمد ايها الصادق يا بن
 رسول الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا
 انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي
 خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا ابراهيم

يا موسى بن جعفر ايها الكاظم ايها العبد الصالح يا بن رسول الله يا
 امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توهمنا
 واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي خاجائنا
 يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا علي بن موسى
 ايها الرضا يا بن رسول الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على
 خلقه يا سيدنا ومولانا انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى
 الله وقد منك بين يدي خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند
 الله يا ابا جعفر يا محمد بن علي ايها النقي الجواد يا بن رسول
 الله يا بن امير المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا
 انا توهمنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي
 خاجائنا يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا الحسن يا
 علي بن محمد ايها النقي الهادي يا بن رسول الله يا بن امير
 المؤمنين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توهمنا
 واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي خاجائنا
 يا وجهه عند الله اشفع لنا عند الله يا ابا محمد يا حسن بن علي
 ايها الزكي العسكري يا بن رسول الله يا بن امير المؤمنين
 يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا توهمنا واستشفعنا
 وتوسلنا بك الى الله وقد منك بين يدي خاجائنا يا وجهه عند
 الله اشفع لنا عند الله يا وصي الحسن والخلفا الصالح يا ابا
 زمان يا محمد بن الحسين يا صاحب الزمان ايها القائم المهدي
 يا بن امير المؤمنين يا امام المسلمين يا حجة الله على خلقه يا سيدنا

وَقَدْ لَنَا آيَاتُ تَوَجُّهِنَا وَاسْتِغْنَانَا وَتَوَسُّلِنَا إِلَيْكَ اللَّهُ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
 بِكَ عَلَى خَلْقِهِ يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ أَشْفَعُ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ قَبُولُ
 سَيِّئَاتِنَا بِنَاظِرٍ اسْتَحَارَهُ طَلِبُ خَيْرِ خَلْقٍ وَتَعَالِيَانِ نَمِيدُ وَأَيُّهُ بَعْدَ ذَلِكَ
 دُرْدَلُ افْتِدَاءِ بَنٍ عَمَلٍ نَمِيدُ وَابْنُ نَوْعٍ نَزْدُ رَوَايَاتٍ بِحَيْثُ خَوَارِدُ شَدِيدُ
 ۱۰۲ لَمْ يَكُنْ ارَادَةُ امْرِئِي نَمَائِي دُرُكْتُ نَازِكُنْ وَصَدَقْتُ نَوْبَ اسْتِغْنَانِ اللَّهِ بِكَ
 لَيْسَ بِكَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 رَبِّ جَبْرِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ خَزَلِي مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْ
 عِنْدِكَ لَكَ فِيهِ رِضًا وَلِي فِيهِ صَلَاحٌ فِي خَيْرٍ وَغَافِيَةٍ يَا ذَا الْمُنِّ وَالصَّوْلِ
 بِرَأْسِ رَأْيَتِ بَرٍّ قَرَارِ كَرِيمٍ بَعْدَ وَرَدِهِ دُرُكْتُ دُرُكْتُ حَاجِ غَاثَةٍ زَجَارِ بِنَاظِرِي
 مَنُوقُ كَيْفَ حَضَرْتُ رَسَالَتِ نَبَاهٍ قَدِ اسْتَحَارَهُ رَأْيَا تَعْلِيمٍ مِغْرُودٍ جَنَانِ خَيْرِ
 قَرَانِ تَعْلِيمٍ مِغْرُودٍ وَبِغْرُودٍ كَرِيمٍ أَرَادْتُ كَيْفَ امْرِئِي أَفْتَدُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ
 مَكْنَدُ رَغْبَةٍ نَازِدَةٍ وَاجِبُ لَيْسَ بِكَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ لَيْسَ بِكَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ
 بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَفْتَدُ وَلَا تَعْلَمُ
 وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
 خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدِرْ لِي فِي قَدَرِي لِي فِي قَدَرِي لِي فِي قَدَرِي لِي فِي قَدَرِي
 فِيهِ اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاجِلِ
 أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
 وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
 نَازِكُنْ وَصَدَقْتُ نَوْبَ اسْتِغْنَانِ اللَّهِ بِكَ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَيْرُ لِي مِنْهَا أَرَدْتُ

وقت

نماز

لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا
 امْرِئِي كُنْتُ اسْتِغْنَانِ اللَّهِ بِكَ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا
 دُرُكْتُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ
 نَازِكُنْ وَصَدَقْتُ نَوْبَ اسْتِغْنَانِ اللَّهِ بِكَ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا
 مَنُوقُ كَيْفَ حَضَرْتُ رَسَالَتِ نَبَاهٍ قَدِ اسْتَحَارَهُ رَأْيَا تَعْلِيمٍ مِغْرُودٍ جَنَانِ خَيْرِ
 قَرَانِ تَعْلِيمٍ مِغْرُودٍ وَبِغْرُودٍ كَرِيمٍ أَرَادْتُ كَيْفَ امْرِئِي أَفْتَدُ نَمِيدُ دُرُكْتُ نَمِيدُ
 مَكْنَدُ رَغْبَةٍ نَازِدَةٍ وَاجِبُ لَيْسَ بِكَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ لَيْسَ بِكَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ
 بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَفْتَدُ وَلَا تَعْلَمُ
 وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
 خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدِرْ لِي فِي قَدَرِي لِي فِي قَدَرِي لِي فِي قَدَرِي
 فِيهِ اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاجِلِ
 أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
 وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي وَاصْرِفْ عَنِّي
 نَازِكُنْ وَصَدَقْتُ نَوْبَ اسْتِغْنَانِ اللَّهِ بِكَ خَيْرًا مِنْهَا أَرَدْتُ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرًا مِنْهَا
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَيْرُ لِي مِنْهَا أَرَدْتُ

چهارم واقع شده است آنکه اگر از اصد و یکم به بخواند اکل است پس غایبی که در
 طریق اول و دوم و سیم وارد شده بخواند تا بعد بحمیم روایات و هر طریقی که باشد
 و چون این شرایط شرط اکل استیاره است نه شرط اصل استیاره پس اگر
 اقتضای بردن غایب بر تنهایی نماید نیز خوب و الله تعالی **مفتاح سیم** در
 بیان استیاره بعنوان استیاره یعنی طلب خیر خود نماید باین عنوان که بابرار
 مؤمن مشورت کند اگر ایشان آن امر را تجویز کنند بکند و اگر مصلحت ندانند نکند
 و این نوع از استیاره چنانچه از روایات ظاهر می شود برد و قسم است اول
 مشورت کردن به تنهایی چنانچه از حضرت رسول ص منقولست که هر که با کسی مشورت
 کند البته هدایت می یابد یا خیر خود را آنست و از حضرت امیر المؤمنین ع
 منقولست که خود را بخطرهای اندازد کسی که مستغنی می شود برای خود از برای
 دیگران و احادیث بر این مضمون بسیار است و دوم اول طلب خیر خود از حق تعالی
 نماید و بعد از آن مشورت کند چنانچه منقولست که حضرت رسول ص بحضرت
 امیر المؤمنین ع فرمود که یا علی کسی که طلب خیر خود از خدا میکند رکار خود حیران
 نمی شود و کسی که رکارها با مردم مشورت میکند پشیمان می شود و احادیث دیگر
 درین باب نیز بسیار است و بدانکه در مشورت کردن با مردم چند شرط است
 چنانچه از احادیث ظاهر می شود **اول** آنکه آن کسی که با او مشورت میکنی یا
 که غافل باشد یعنی شخصی باشد که معرفت بخیر و شر امورداشته باشد و بلا
 عاقت کارها نکند و رای او در امور پسندیده باشد که اگر چنین نباشد رای او
 بکار تو نمیناید بلکه ضرر باحوال تو میرساند **دوم** آنکه آزاد باشد و مندی
 و صالح نیز باشد که خیر و افی آن شخص را بگوید و خیر خواهی را از دست ندهد
 زیرا که اگر خدازن نباشد پروا ندارد که خیر را بپنهان کند و او را فریب دهد و اگر

از او

از او بود آنست که غلام و کنیز باشد زیرا که این طایفه چون تصرف در اموال خود
 نمیتوانند نمود بلکه بدون رخصت مولی افعال ایشان ممضی نیست و مستقلاً هرگز
 کاری نکرده اند و افعال و اعمال ایشان همیشه منوط برای دیگری بوده است و هر
 گز رای خود را بکار نبرده اند پس اعتمادی برای ایشان نباشد لهذا امر شده است که
 با ایشان مشورت نکنند بدانکه از حضرت امام رضا ع منقولست که فرمود که عقل
 پدرم بر منته بوده که عقلهای دیگران را بآن نمیتوانست سنجید و با آن مرتبه از علم و عقل
 بسیار بود که با یکی از سیاهان و غلامان خود مشورت میفرمود پس مردم می
 که چرا با چنین کسی مشورت میفرمائی جواب میفرمود که تسبیح باشد که خدا خیر مرا
 بر زبان او جاری کرده اند پس آن سیاهان می گفتند از مصالح باغها و دستانها
 و زمینها بآن عمل میفرمود و این حدیث بحسب ظاهر منافات دارد با شرط آزادی
 که از حدیث دیگر ظاهر میشود و چه جمع آنست که غلامان و کنیزان گاه هست که از
 جانب مولی را موردی چند میباشند و مدتی مشغول آن امر میباشند و بآن
 جهت از خصوصیات آن امر نهایت اطلاع بهم میرسانند پس در خصوص آن
 امور با ایشان مشورت کردن بمقتضای این حدیث خوبست مثلاً هرگاه غلامی
 پیوسته مشغول باغبانی باشد یا کنیزی همیشه مشغول طبّاخی باشد البته
 آن غلام بر خصوصیات باغبانی و آن کنیز بر خصوصیات طبّاخی خبیر گاه
 گردد و اندیش در خصوص امر باغبانی و طبّاخی با این غلام و کنیز میتوان مشورت
 نمود و در سایر امور مشورت کردن با ایشان خوب نیست و در مرتبه که از
 از او امر خوش اخلاق باشد و الله تعالی **سیم** آنکه برادر یا یمنی
 دوست او نباشد که بشادی او خوشحال و بانده او نکند کرد و نه نهایت
 ناامل و بقدری که او کند و نه نهایت مبالغه در خیر خواهی او کند و دیانت و

صلاح که در شرط دوم مذکور شد اگر چه باعث این معنی هست ولیکن هرگاه دوستی و
 اخوت ایمانی با آن صتم شود مراعات خیر آن شخص بیشتر بعد میاید **چهارم**
 آنکه آن شخص را بر حقیقت آن امری که مشورت میکند مطلع کرد اند و اگر امری
 نباشد از او مخفی نماند که اگر بر حقیقت حال اطلاع تمام نداشته باشد علم
 بخیر یا اود را آن امر بهم نمیرساند **چشم** آنکه آن مرد جهان و ترسان نباشد که
 اگر چنین باشد راه را بر تو می بندد و بسبب چینی که دارد راه کثرت را بستو نمینماید
 ترا میترساند **ششم** آنکه بخند نباشد زیرا که بخند بخیر دیگران را ضعیف و پست و
 جهت راه خیر را با آن شخص نمینماید و مانع میشود او را از رسیدن مقصود او
 میماند آنکه حرص در دنیا نباشد زیرا که اگر حرص داشته باشد زینت میدهد
 برای تو بدترین را بر تیرا زیرا که چنین کسی بپوسته در تحصیل اموال و جمع
 اسباب دنیا می باشد پس اگر با تو دوست است مصلحت ترا نیز در جمع
 اسباب دنیا خواهد داشت و ممکن است که ترا از مصلحت دین تو و آخرت تو
 غافل سازد و اگر دشمن است در این مشورت رعایت حال خود خواهد نمود و
 آنچه مستصحب ضرر تو است برای تو مصلحت خواهد دید و دیانت و صلاح کرد
 شرط دوم مذکور شد اگر چه فی الجمله مستلزم این شرط و شرط سابق هست
 لیکن گاه هست که متدین صالح اندک بخلی و حرص می دارد پس مقتضای این دو
 شرط که مخصوص راخبار وارد شده است باید که اصلا بخلی و حرص نداشته
 نباشد **ششم** از حضرت رسول ص منقول است که هرگز بهی که نابالیک مشورت کنند
 و در میان ایشان کسی نباشد که نامش محمد یا حامد یا محمود باشد و در مشورت
 ایشان داخل نباشد البته آنچه خیر ایشان باشد برایشان ظاهر می آید و ظاهرا
 مراد از این حدیث شریف آنست که چون این نامها اسم مبارک حضرت رسول ص است

یا احمد

چهارم

چنانچه در اخبار بسیار وارد شده است پس هرگاه کسی آن صفات را که در شرایط سابقه
 مذکور شد داشته باشد یعنی برادر مؤمن عاقل دوست باشد و جلیل و بخیل
 و حریص نباشد پس چنین کسی هرگاه یکی از این نامها را داشته باشد از راه برکت
 این نامها و میمنت آنها رای و زیاده از دیگران محسوس و مرضی خواهد بود و اگر کسی
 آن صفات سابقه را نداشته باشد چنانچه سفیه و غفلتی باشد یا جبان یا
 بخیل یا حریص نباشد مثلا با او مشورت نمود هر چند این نامها را داشته باشد
 والله تعالی **هفتم** از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که هرگز از زنان بد
 و از بیگانان ایشان در حدیث بپوش اگر ترابه نیکی امر کنند مخالفت کنی ایشان را تا
 ناطع نکند و آنکه مواظبت کنی ایشان را در بدیها و پوشیده نیست که احتراز
 از مشورت هر زنی و مخالفت نمودن قول همه ایشان در جمیع امور محل اشکال است
 چه بظاهر است که در میان ایشان گاهی زنی اتفاق می افتد که نهایت عقل
 شعور برای و حاصل شده و تجربه برای او در امور دنیا بهر سید عجبی که
 بسیاری از مردان از مشورت با او منقعی می شوند بلکه بسیار مشاهده شده
 که زن غافله مدبر امور مردان از فرزندان و اقارب خود بوده و اگر از زن
 دست از امور ایشان برداشته آن مردان اگر مخالفت او نموده اند و عمل
 بقول و رای او نکرده اند ضررهای بسیار با ایشان رسیده است و بالجمله همه فر
 طایفه زنان یک حالت میدارند بلکه در میان ایشان نیز عافیه گاهی هم
 میرسد که متابعت قول او و عمل برای او مستصحب نفعا عظیم میباشد پس
 چگونه امام عالم مقام علیه افضل الصلوات و السلام نهی از مشورت با ایشان
 بوجه کلی درین حدیث فرموده و جواب این اشکال آنست که ظاهر آنست که
 مراد از زنان در این حدیث ذوات است یعنی زنان شوهر دار و خطاب بهی

نباید

از مشورت با ازواج است یعنی شوهران پس امام خطیب میفرماید مردان که
باز و جهای و امور مشورت نکند و اگر بایگان ایشان مشورت کنند
مخالفت کند و سرد را این باب آنست که چون غالب افراد و جهات پیوسته
در فکر این میباشند که همه اموال شوهران خود را تصرف کنند و جمیع منافع
شوهران را مخصوص خود سازند و شوهران از خویشیان و آشنایان محروم
سازند و بالجمله مانع اکثر خیرات و مبرات شوهران میگردد بجهت علاقه که
با اموال شوهران میدانند لهذا وارد شده است که مرد باز و جبه خود مشورت
نکند و اگر کند مخالفت نماید که مباد اباعت گردد و مرث ان خویشان شود و مرثی
بقطع ارحام و منع اقدام آن مرد بخیارات و مبرات شود و این معنی بتجربه معلوم
است پس اگر مردی باز و عاقله صاحب تجربه مشورت نماید و قصوری ندارد
بلکه بسیاری از مردان از مواعظ و تجربه های زنان عاقله مسنده مانند مباد
و خواهد و سایر خویشان نهایت انتفاع ببرند چنانچه این معنی نیز بتجربه معلوم است
والله اعلم **فهر** در روایتی وارد شده است که باده نقر از مؤمنان مشورت
کند و امری که اراده کرده است و اگرده کنی باید با پنج نفر مشورت کند با هر یک
بار و اگر زیاده از دو نفر از مؤمنان نیاید با هر یک پنجشنبه مشورت کند و
اگر بغیر یک مؤمن نیاید با او ده نوبت مشورت نماید و پوشیده نماید که این شرط
بعنوان اولویت است یعنی بهتر آنست که مشورت با این بخوابد و الا بموجب
روایات بسیار بکثرت مشورت باید کرد در مؤمن نیز کافی است و سرد را باب
تکرار مشورت چنانچه در این حدیث وارد شده هرگاه مشورت متعدده باشد
ظاهر است و هرگاه با شخص واحد مشورت شود ممکن است که آن شخص در
مرتبه اول بخیر و مستقل نشد و در مراتب بعد متفطن شود والله اعلم

و بدانکه بر آن شخص که مشورت با او میشود واجبست که خبر مشورت کند و راز را
کند و چشم از مصلحت و افی او پنهانند بلکه مؤمن واقعی آنست که اگر خبر مشورت
کند مستلزم ضرری نیست بخودش باشد باز اغماض نکند و خیر او را بگوید
چنانچه از حضرت امیر المؤمنین عمنقولست که فرمود که من بیزارم از کسی که مسلمان
با او مشورت نماید و آنچه خیر او را در آن داند با او نگوید و بر مشورت کند
لازم است که عمل مشورت نکند و مخالفت نکند چنانچه از حضرت صادق عمنقولست
که حضرت رسول ص فرمود که مشورت نکردن با عاقل را جمیع خیر خواهان
مکینت و مبارک و برترند و صلاح و توفیق حق تعالی است پس هرگاه خیر خواه دانا
عاقل را برای تو اختیار نماید زنهار مخالفت او ممکن که باعث هلاکت تو میگردد
و اینضا از آنحضرت منقولست که مشورت کن با مردان عاقل بر هر کار و بر هر کار
ایشان امر میکنند ترا مگر به نیکی و زنهار که مخالفت ایشان ممکن که مخالفت
دانا و بر هر کار باعث فساد دین و دنیا است و باید دانست که طریق دوم از این
استخاره یعنی آنکه اول طلب خیر خود از خدا کند و بعد از آن با برادران مؤمن
مشورت نماید و اگر واکل است از آنکه مشورت را بر تنهایی بکند و لهذا در بعضی
از اخبار وارد شده است که مشورت با کسی ممکن تا آنکه اول طلب خیر از حق تعالی
بکند و این معنی محمولست بر مبالغه در باب اکمال تقسیم ثانی و آثار و ایات بسیار
دلالت میکند بر جواز مشورت بدون استخاره و کیفیت استخاره قبل از
مشورت از مفناح دویم ظاهر شد پس باید که اول غاهاستخاره را که
سابق مذکور شد بخواند و اگر یکی از آن نمازها که مذکور شد نیز بخواند
بهنراست و بعد از آن مشورت با برادران مؤمن بکند و اگر اختیار نماید
طریق دیگر که در بعضی از روایات در خصوص استخاره پیش از مشورت وارد شده

نیز خوب و آن دو طریق است اول از حضرت صادق علیه السلام روایت که هرگاه امری را
اراده کنی پس با کسی مشورت کن تا با خدا مشورت کنی پس بداند که چگونه با
پروردگار خود مشورت کند فرمود که صد مرتبه بگوید **استخیر الله** پس با
مردم مشورت کند تا خدا خیر او را بر زبان هر که خواهد جاری سازد و **دوم** اینست
از آنحضرت منقولست که چون احدی از شما یعنی شیعیان خواهد که چیزی
بخرد یا بفروشد یا داخل امری بشود پس اول خیر خود را از حق تعالی سؤال کند
باینکه بگوید **اللهم انی ابرید امرًا فان کان خیرا لی فی دینی و دنیای و**
آخرتی و عاجل امری و اجله فیسره لی فان کان شرا لی فی دینی و
دنیای و آخرتی فاصرفه عنی رب اغفر لی علی رشتگی از کفر هت
و آینه نقی پس بعد از آن باده نفر از مؤمنان مشورت کن و اگر در
نفر نباشد با پنج نفر و نوب و آلا باد و نفر بخوبی و آلا یک نفره نوب
چنانچه سابق مفصل مذکور شد **مفتاح چهارم** در بیان استخاره بقرآن
عجید است بدانکه این نوع از استخاره و همچنین انواعی که بعد از این
برای استخاره مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی مخصوص جائی است
که تردد میان کردن و نکردن امری نباشد پس در امور واجب و محرمه
بلکه مستحب و مکروه هم نیز هیچیک از این استخارات صورت ندارد
مگر در صورتی که تردد در افراد یا خصوصیات واجب یا مستحب باشند
باشد مثل آنکه در باب حج واجب هرگاه تردد در یکی از طریق آن داشته
باشد مانند راه احسان و راه بغداد و راه شام آنرا استخاره میکند
و در باب وکالت استخاره بعضی از علما آنرا منع نموده اند و حق اینست
که تصویری ندارد و دلیل بر نفی آن دلالت ندارد و در باب تفال بقرآن عجب

بعضی استنباط احکام آمده از آیات قرآن باعتبار مناسب مضامین آیات
با آن واقعه خلافت و آنچه از مشایخ رضوان الله علیهم دست بدست
رسیده است که این تفال جایز نیست و بعضی از احادیث دلالت بر جواز
آن میکند و احوط ترکست و در باب فال نیک زدن و فال بد زدن یعنی بعضی
از آیات را مانند آیات رحمت مثلا بفال خوب گرفتن و آیات عذاب بفال
بد گرفتن نیز نامتی است و احوط ترکست و بدانکه استخاره بقرآن عجب نیز عجب
طریق میتواند شد **طریق اول** استخاره سر صلیح و کیفیت آن باین نحو است
که مصحف عجب را بدست سیکری و اگر وقتی باشد که قصد نماز کرده باشی
بهتر است زیرا که دورترین احوال شیطان از آدمی وقتی است که نماز می نهد
پس طلب خیر خود از حق تعالی مینمائی بآن دعاها که در مناجاج اول مذکور شد
اگر خواهی همه را بخوان و اگر خواهی بعضی را بخوان پس سوره قل هو الله احد بخوان و
سر مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرست پس باین دعا بخوان **اللهم تعال**
یکتابک و توفیک علیک فارینی من کتابک ما هو المکتوب من
سیرک المکتوب فی عینک پس مصحف را بکشا و سطر صفحه دست راست
را نظر کن اگر آیه رحمتی باشد یا امر بخیری خوب و اگر آیه غضبی باشد یا نهی
از شری یا امر بشری یا عقوبتی باشد بد است و اگر دو وجهی باشد یا حکما
یا قصه که مشل بر ذکر رحمتی یا غضبی باشد یا مشته باشد میان است
و اگر نصف آیه در پشت این صفحه باشد باید ورق را برگرداند و اول آیه را
ملاحظه نماید و مستند این نوع از استخاره دو روایت است که یکی از طریق
شیعه روایت شده و یکی اشتباهی در متن آن است و دیگری از طریق
عامه منقولست ولیکن در امثال این مورد با حدیث ضعیفه و عامیه

مستند شدن تصویری ندارد و این حقیر شکسته در امور مشبهه که حیرت در آن
 بهر سیده باین عنوان استخاره نموده ام و بسیار بوده که آیات مناسبه
 بر آن واقع آمده که صریح در خوبی یا بدی بوده و آخر خیریت یا شریت آن
 بظهور رسیده و الله تعالی هو الموفق طریق **دویم** از مفضل بن عمر
 منقولست که گفت با جمعی از اصحاب رجعت امام جعفر صادق علیه السلام نشسته
 بودیم پس یکی از ایشان بخدمت حضرت عرض کرد که گاه هست اراده کار
 میکنیم پس مصحف مجید را بر میداریم و حاجت خود را بخاطر میآوریم و قرآن
 را میکشایم و بعد از آن با ورق اول نظر میکنیم و بآن استدلال میکنیم
 و بد حاجت خود میکنیم حضرت فرمود میدانید که بچه بخوابد کرد و الله
 که نمیدانید گفتند فدای تو شوم چگونه باید کرد فرمود که هرگاه یکی از شما را
 حاجتی باشد و قصد آن داشته باشد نماز جعفر را بخواند و دعا ببرد
 بخواند و چون فارغ شود مصحف را بردارد و نیت کند فرج آل محمد را که ظهور
 حضرت صاحب الامر علیه السلام در این نزدیکی خواهد شد و بگوید **اللهم ان**
كان في قضاءك و قد رزقك ان تخرج عن وليك و تحتك في خلدك
 في غايبنا هذا اوتنا شريها هذا فاجعل لنا اية من كتابك تستدل بها على
 ذلك بين صحف را بکشاید و هفت ورق را بگرداند و از پشت ورق هفتم
 سطر بشمارد و نظر کند ببطریز دهم که در آنجا امری بر او ظاهر خواهد شد
 در آن مطلبی که برای آن گشوده پس مصحف را بر هم میگذارد و بار دیگر بر
 حاجت خود قصد میکند و مصحف مجید را میکشاید و بهمان نحو که مذکور شد
 عمل میکند تا حاجت او ظاهر شود **موانع** گوید که این طریق را سید بن
 طاووس صاحب کتاب سکارم الاخلاق نیز روایت نموده اند و ظاهر آنست

که گویان

که گشودن مصحف مرتب دیگر دو وقتی است که در مرتبه اول آیه مناسبی که سبب
 مطلب آن شود نیامده باشد پس در این صورت استخاره را مکرر میکنند تا
 مطلبش بر او ظاهر شود و بدانکه حدیث علامه شیخ الاسلام و المسلمین قدس سره
 روحه در رساله مفاع الغیب در این حدیث احتمال استخاره و قال هر دو را
 و بکان این حقیر اول حدیث صریح است در استخاره چه سائل عرض میکند
 که گاه هست که اراده کاری میکنیم پس بفرمان مجید استدلال برینک و بد حاجت
 خود میکنیم و آن معنی در استخاره است و بعد از آن حضرت بسیار میفرماید
 که طریق استخاره را تو میدانی و طریق دیگر برای آن بیان میفرماید و بدانکه
 در این روایت اشکالی هست که هیچیک از علما متوجه حل آن نکرده اند
 و آن اینست که اول این روایت صریح در استخاره سر صفحه است چنانچه در
 اول مذکور شد و حضرت آزاد فرموده و طریق دیگر برای استخاره
 بیان فرموده است و نهایت اینچند رحل این حدیث میتوان گفت که منافات با
 استیفاء سر صفحه نداشته باشد آنست که مراد حضرت این باشد که شاطریق
 اتم و اکمل را استخاره را نمایند و حضرت از بیان فرموده باشد و این
 منافات ندارد با آنکه این طریق اول نیز صحیح و خیر باشد و الله تعالی تعالی
طریق سیم مصحف را بر میداری و میگوئی اللهم ان كان في قضاءك
 و قد رزقك ان تخرج عن وليك و تحتك في خلدك
 فجعل ذلك و سهله و يسره و كمله و اخرج لي اية استدق
 بها على امر قائم او نهی قائم هي في غايبه و اگر تو اند حاجت
 خود را بگوید پس هفت ورق بگرداند پس از روی دوم ورق هفتم هفت
 سطر بشمارد و در سطر هفتم تقال کند برای مطلب خود **طریق چهارم**

شده است البته خواهد آمد چنانچه در جای دیگر میفرماید که و اذا جاء احلهم لا
 يتعدون ساعة ولا يلاحزون ثم تردون الى عالم الغيب والشهادة
 فينتبكم بما كنتم تعملون پس بعد از مردن باز گشت شما بسوی خداوندی
 است که پنهان شما را آشکار شما را میداند پس او جز امید دهد شما را هیچگاه
 شما که در دنیا کرده اید یا انھما الذین آمنوا و اذ انودى للصلاة من يوم الجمعة
 فاسعوا الى ذكر الله این آیه خطاب بمؤمنان است یعنی ای انجماعی که ایمان
 آورده اید

با سبب دوم در بیان مسایل روزه و در آن چند فصل است **فصل اول**
 بدانکه روزه عبارت است از بازداشتن آدمی خود را از چیزی چند که آنرا باطل
 میکند یا نیت و محرمات روزه عبارت از آنهاست و بعضی از امور هست که کرد
 آنها در روزه مکروه است و بعضی از امور هست که بعد آوردن آنها مستحب است
 اما آنها که حرام است پس آنچه از آنها مخصوص بزنان است سه چیز است **اول** تاخیر
 نمودن غسل حیض یا استحاضه یا نفاس تا وقت داخل شدن صبح در حالی
 که بیدار باشد یا بخوابد و قصد آن داشته باشد که غسل نکند و بعد از صبح
 بیدار شود درین صورت روزه او باطل است و قضا و كفاره هر دو بر او لازم
 می شود **دوم** آنکه بخوابد و نیت غسل کردن و نکرده هیچیک را نداشته باشد
 و درین صورت علما گفته اند که روزه او باطل است و قضای آن روز بر او واجب
 است اما كفاره بر او واجب نیست **سیم** آنکه نوبت دوم بخوابد و در بیکان آنکه
 بجهت غسل کردن در شب بیدار خواهد شد و تا صبح بیدار نشود درین صورت
 نیز علما گفته اند که قضا واجب است نه كفاره آنکه نوبت سیم بخوابد و
 تا صبح بیدار نشود هر چند بقصد غسل کند و بخوابد و در بیکان بیدار شدن
 پیش از صبح داشته باشد و درین صورت علما گفته اند که قضا و كفاره هر دو
 بر او لازم است و بدانکه از جمله چیزهایی که روزه مرد و زن هر دو را باطل میکند
 جماع است که آن روزه هر دو را باطل است اما اگر مرد زن را جبر کند بر جماع كفاره زن
 و مرد هر دو بر مرد واجب می شود و اگر زن مرد را جبر نماید كفاره زن و مرد هر دو
 زن واجب می شود و اگر هر دو رغبت داشته باشند كفاره مرد بر مرد و كفاره
 زن بر زن لازم می شود و اما مکروهات روزه پس همگی میان مردان و زنان
 مشترك است بغير يك چیز و آن نشستن زن است در آب و ابو الصلاح قائل

است که هرگاه مذوق اخل آب شود و بوسط آب برسد قضای آن روز بر او واجب است
و این براج فایده شده است که کفاره نیز بر او واجب است و اما مستحب است هر کسی
میان مردان و زنان مشرک است **فصل دوم** بدانکه در بعضی از احوال روز صحیح
نیست و از این احوال آنچه محقق بر آن است چند صورت است **اول** آنکه
زن حیض داشته باشد یا نفاس کرده و روزی از آن صحیح نیست و بر او واجب است که افطار
کند و بعد از ماه قضا کند و درین باب دو مسئله مذکور میشود **اول** آنکه حاضر
نفاس هرگاه پاک شوند در اثنای روز است که امساک کند بقیه روز را
و لیکن بروزه ایشان حساب نمیشود هر چند بعد از جمیع بلیت پاک شوند
بلکه قضا میکنند **دویم** آنکه هرگاه ایامی که روزه در آن است است هرگاه زن
حیض ببیند یا نفاس داشته باشد افطار میکند و استحباب آن دوزه از او
ساقط میشود و قضای آن هم بر او مستحب نیست **دویم** هرگاه زن حامله باشد
و گمان آن داشته باشد که از روزه داشتن باو یا عجل و ضرر میرسد پس عذر
هر روز یکدکند یا مانعند آن صدقه میکند و بعد از آن اگر قدرت بر گرفتن
داشته باشد قضا میکند سیم زنی که بطفل شیر میدهد خواه طفل خود
و خواه طفل غیر را هرگاه از دوزه داشتن شیر او بطفل و فائده نکند او نیز افطار
میکند و از هر روزی عذری بصدقه میکند و هرگاه عذر او بر طرف شود قضا
میکند و احوط آنست که اگر دایه دیگر ببرد او روزه را نخورد و اگر عذرش بر طرف
نشود تا ماه رمضان دیگر بعضی از علما گفته اند که قضا ساقط میشود و احوط
آنست که قضا کند و بدانکه علما ذکر کرده اند که سنت است که مرد و زن قضای
دوزه را زود بکنند و بعد از آن بکشد و بیاید و بیاید و فاصله واقع نماند
و حدیثی وارد شده است که زنان حضرت رسالت پیاه هم قضای روزهای ما

باید

مبارک رمضان تا آخر میسر نموند تا شعبان و در ماه شعبان میگردند چون میدانند
که آنحضرت جمیع ماه را روزه میگیرند که مبادا مانع شود روزه ایشان حضرت را از مقام
با ایشان و از این حدیث ظاهر میشود که زنان را تا آخر جایز باشد پس هر آنکه
مراعات شود هر یک کند و وقتی را که گمان رعیت شود در آن داشته باشند روزه بکنند
مگر **کما** وقت تنگ شود مثل آنکه ده روز از ماه شعبان مانع است
قضای روزی بجز این واجبست درین صورت واجبست که قضا را بدین روز بخا
آورد و اگر بقتضی کند یا آنکه عازم باشد بر قضا نکردن و روزه قضا را نگیرد
ماه رمضان دیگر داخل شود واجب است که بعد از رمضان قضا را
بگیرد و احوط آنست که کفاره تا آخر یا نیز بدهد و هر روزی مدتی از طعام
دهد و اگر عازم بر قضا بوده یا شود و مانعی برسد مانند آنکه بیمار شود
تا ماه رمضان آینده واجبست و کفاره واجب نیست و اگر عذر بر قضا و عدم
هیچیک را نداشته باشد یا آنکه متردد باشد و قضا نکند احوط آنست که قضا و
کفاره هر دو را بجا آورد و اگر چند ماه رمضان بگذرد و قضا نکند کفاره تا
سال اول بر او لازم است و تا آخر سالهای دیگر کفاره ندارد موافق مشهور میان
ولیکن احوط درین صورت نیز تعدد کفاره است پس اگر دو سال گذشته باشد
رای هر روزی دو مد میدهد و اگر سه سال گذشته باشد سه مد میدهد و غیر
باب چهارم در بیان مسایل اعتکاف بدانکه اعتکاف سنت است و آن
عبادت است از مکتب نموده در مسجد جامع مسجد روز یا زیاده بقصد قربت
به روزه جایز نیست و از سر روز گزینی باشد و در آن ثواب عظیم است خصوصاً
اگر در روز آخر ماه رمضان واقع شود و اگر نذر کند یا بعنوان عهد یا تم
بر خود لازم سازد واجب میشود چنانچه بر مردان سنت است بر زنان نیز

سنت است و تفاوت در میان ایشان در چند صورت است **اول** آنکه اعتکاف
 زن به جهت شوهر صحیح نیست و آنکه زن باید که حیض و نفاس نداشته
 باشد سیم آنکه موضعی از مسجد که در آن اعتکاف میکند باید که خالی باشد
 که حفظ عزت خود تواند نمود یا زن پری باشد که کسی متوجه او نشود **چهارم**
 اگر خواهد که در ایام مخصوص چند اعتکاف فرستد یا عریض یا قسم بر خود و آ
 کند باید که کمتر از یکماه باشد اگر آن زن حیض میدیده باشد زیرا که اعتکاف

الرضا و محمد الجواد و علي الهادي و الحسن العسكري و الخلف المحبة
 عليهم السلام بين مصحف البكشا و جلالها و صفح دراست را بشمار
 و بعد آن اوراق از جانب چپ بشمار پس بعد از آن از صفح دست چپ
 بهمان عدد سطر بشمار پس سطر آخر نظر کن که آن بمنزله وحی است در مطلبی که داری و مستندی
 برای این قسم در کتب معتبره بنظر نمی رسد بغير آنکه جدا علامه ام ره میفرمود که بخط
 یکی از فضلاء یحزین دیدیم که این طریق را مرسله از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده
 است **سیم** بیک واسطه از خط شیخ علی کرکری مرآح مذکور نقل شده و
 خطوط بعضی دیگر از علمای مشاهیر شده که آیه الکرسی را نا علیه العظیم
 و آیه و عنده مفاتیح الغیب نا کتاب مبین میخوانی پس در مرتبه صلوات بر محمد
 و آل محمد میفرستی پس این دعا را میخوانی **اللهم انی توکلت علیک و**
تفالت بکتابک فارقی ما هو المکنون فی غیبک الی کتوم فی سیرک
اللهم ارنی الحق حقا حق ابعده و ارنی الباطل باطلا حقا
اجتنبه اللهم خیر لی فی جمیع اموری فی شیئ منک و عافیة لی
 مصحف البکشا و بطریق سابق عمل نما و مستندی برای این قسم سوای آنچه
 از خطوط علمای مشاهیر شده دیگر چیزی نیست ولیکن والد علامه ام ره
 پیوسته در هرامی که ترددی داشت باین قسم استخاره می نمود و مکرر
 تجربه نموده بود و میفرمود که این بمنزله وحی است و آیات مناسبه صریحه
 در آن مطالب مکرر می آمد چنانچه برای شخصی که از ارجش می داشت با هم
 جراحی استخاره این آیه آمد فلما ان جاء البشیر الله علی وجهه
 فارتد بصیرا و برای دیگری استخاره نمود که برفاقت برادرش از خصوص
 یکی از راهها حج بیت الله رود این آیه آمد اذهب انت و اخوک با یا یا

ولا تنيا في ذكرى ونظاير اين آيات مناسبه بيار مي آمد كه ذكر آنها موجب تطويل و اطناست و بدانكه اگر جمعي دست راست مصحف كه كشود مي شود جلله نداشتنه باشد بايد كه مرتبه ديكر مصحف را بكشيد تا صفحه بايد كه جلله داشته باشد و والدم طابراه مي فرمود كه تجربه نموده ام كه هرگاه آن صفحه جلله نداشتنه باشد آن امر معتذر يا منعتر است و بدانكه دعاي آخر كه ذكر شد مطابق است با آنچه از خط شيخ علي مروج مذهب نقل شده و بخط بعضي ديكر از علماء چنين است اللهم اني توكلت عليك و تقا لت بكيتا بك قارن ما هو المكنون في سرك الخزون في علم غيبك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اربي الحق حقا حتى اتبعه و اربي الباطل باطلا حتى اجتنبه و بعضي ديكر باري بخون فلان مؤده اند الخزون في غيبك يا ذا الجلال و الاكرام اللهم انت الحق و منزل الحق بحمدي صلى الله عليه و آله اللهم اربي الحق حقا حتى اتبعه و اربي الباطل باطلا حتى اجتنبه يا ارحم الراحمين و بعضي آيه الكري را ناهم فيها خالدين نقل نموده اند پس كرايه الكري را ناهم فيها خالدين و ايند غاها را همكي بخواند بفرات و عمل بهه كرده خواهد بود بلكه اكر دعاهاى استخاره مطلقه را كه در مفايح سابقه مذكور شد نيز همه را يا بعضي از آنها را بخواند بهتر است و الله تعالى هو الموفق **مفتاح پنجم** در بيان استخاره بشيخ و آن چند طريقت دارد **طريق اول** علامه ربه خود از حضرت صاحب الامر صلا الله عليه روايت كرده است كه چون در امرى كسى خواهد كه استخاره كند سورة حمد را ده نوبت بخواند و سه نوبت و يك نوبت نيز كافى است پس سورة

الانزال

الانزال را يك نوبت بخواند و بعد از آن ايند غالا سه نوبت بخواند اللهم اني استخيرك بعلمك بعواقب الامور و استشيرك لحسن ظنى بك في المأمول و اتخذ دور اللهم ان كان الامر القلاني مما قد بنيت بالبركة انما انازه و بوا دبير و حنت بالكرامة اياته و ليا ليه فخير لي فيه خيرة تزد شمس و د لولا و تقصص ايامه سرورا اللهم اما امر فاشتمر و امانته فانت هي اللهم اني استخيرك برحمتك خيرة في عافية پس قصد مي كند كه اكر اين امر برامى من خوش طافى مى آيد و كرهى است حفت مى آيد يا برعكس پس قطعه از مستيغ را مي كند و مي شمارد تا معلوم شود كه طاف است يا حفت **طريق دوم** سيد بن طاووس روايت كند خود از حضرت صادق و ع و روايت كرده است كه هر كه خواهد طلب خير خود از خدا بگردد پس سورة حمد و انا انزالناه را هر يك ده نوبت بخواند و سه نوبت آن دعا را كه در طريق اول مذكور شد بخواند و كفى از سنگينى يا تسبيح بگردد پس سيد گفته است كه مراد آنست كه قصد كند كه اكر طاف باشد بگردد و اكر حفت نكند **طريق سيم** ايضا سيد بيك واسطه از خط شيخ شهيد ربه نقل نموده كه ده نوبت انا انزالناه بخوانى پس ميگوئى اللهم اني استخيرك بعلمك بعاقبة الامور و استشيرك لحسن ظنى بك في المأمول و اتخذ دور اللهم ان كان الامر الذي عزمته عليه قد بنيت بالبركة باعجازه و بوا دبير و حنت بالكرامة اياته و ليا ليه فاشتمر و امانته فانت هي اللهم اربي الحق حقا حتى اتبعه و اربي الباطل باطلا حتى اجتنبه يا ارحم الراحمين و بعضي آيه الكري را ناهم فيها خالدين نقل نموده اند پس كرايه الكري را ناهم فيها خالدين و ايند غاها را همكي بخواند بفرات و عمل بهه كرده خواهد بود بلكه اكر دعاهاى استخاره مطلقه را كه در مفايح سابقه مذكور شد نيز همه را يا بعضي از آنها را بخواند بهتر است و الله تعالى هو الموفق **مفتاح پنجم** در بيان استخاره بشيخ و آن چند طريقت دارد **طريق اول** علامه ربه خود از حضرت صاحب الامر صلا الله عليه روايت كرده است كه چون در امرى كسى خواهد كه استخاره كند سورة حمد را ده نوبت بخواند و سه نوبت و يك نوبت نيز كافى است پس سورة

تفصيل

لی فیہ خیرۃ تزد شمسہ ذلولا و تقیض آیاتہ سروراً اللهم ان
 کان امر اقا جعله فی قبضۃ العز و ان کان نقیضاً جعله فی
 قبضۃ الزوج پس تسبیح را میکی و عمل میکنی با آنچه میباید یعنی اگر یک میباید
 عمل میکنی و اگر دو میباید ترک میکنی **طریق چهارم** فقیر از حد علامه ام
 مولانا محمد باقر مجلسی قدس سره روحه شنیده ام که او از پدر بزرگوارش
 مولانا محمد تقی و او از شیخ الاسلام و المسلمین شیخ ربیع الملک و الدین محمد
 العاملی و او از مشایخ کبار اجازه قدس سره ار و احرم دست بدست داشته
 نا آنکه حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و علی آباءه منتهی شده که در
 استخاره تسبیح سه مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد صلی الله علیه و آله میفرستند
 و تسبیح را بگیرند و دو ناله و ناله بشمارند اگر طاق میماند خوب و اگر خفت میماند
 بد است **مؤلف** گوید که حد علامه ام در رساله مفاتیح العین گفته که ظاهر
 روایات سه طریق اول آنست که از سکرین چند یاد آید تسبیح چند دست
 کند و مشق بردارد و بشمارد نه بر و شش که متعارفت و بعضی از مشایخ نا
 رضوان الله علیهم تسبیح منظوم را در میان کف میگردانند و در آنجا
 که در میان کف واقع می شود می شمارند که طاق است یا خفت و این نوع نیز
 بار ذات فی الجمله انطباق دارد اما آنچه دست بدست از اکثر مشایخ و
 شنیده ام بر همان روش متعارفت که میان تسبیح را با انگشت بگیرند است
 کلام آن فردوس مقام و بکان قاصد این حقیر خاسر روایات سه طریق اول نیز
 محمول است بر آنکه با انگشت تسبیح را بگیرند و بشمارند و مطابق است با
 طریق چهارم چه ظاهر متبادر از تسبیح تسبیح منظوم است نه در آنهای متفرق
 مشهور و اگر مراد از آنهای غیر منظوم می بود بایست که در رد این چنین باشد

کبر

که بیکر قطعه از دانه های تسبیح را بیکر لفظ قطعه نیز مؤید تسبیح منظوم است
 زیرا که در دانه های تسبیح لفظ قطعه بر مناسب نیست و آنچه بعضی مشایخ
 نقل فرموده است که قدری از تسبیح منظوم را در میان کف میگردانند
 نیز لازم نیست بلکه در تسبیح منظوم قدری از آن را بدون کف و زیاد در
 میان کف گرفتن بوضعی که دانه های میان کف از خارج کف امتیاز تمام
 داشته باشند در غایت تعسرات و ضرورتی داعی نیست که لفظ روایات
 بر این معنی محمول شود نا با طریق چهارم مطابق کرد بلکه مراد از گرفتن
 قطعه آنست که میان تسبیح را با انگشت بگیرند زیرا که برداشتن قطعه از تسبیح
 منظوم عبارت از آنست که یک قطعه از تسبیح را که مشتمل بر دانه چند بوده
 باشد برای استخاره معین سازند که دانه های آن شمرده شود و این باین
 نحو میسر میشود که با انگشت آن موضع را نشان کنند و از آنجا بشمارند
 و بنا بر این معنی این سه طریق با طریق چهارم نهایت موافقت بهم میرساند بلی
 در این مقام اشکالی دیگر هست که هیچیک از علما متوجه آن نگردیده اند
 و آن آنست که طریق چهارم که مشهور است آنست که دو ناله و ناله بشمارند و دو
 روایت سه طریق این خصوصیت نیز مذکور نیست بلکه مطلق شمرند و در
 آنها وارد شده است نا آنکه معلوم کرد که طاق است یا خفت و این معنی
 بشمرن یکی یکی و سه تا سه تا و زیاد متصور است زیرا که اصل عدد که
 معلوم شد طاق بودن یا خفت بودن ظاهر میشود پس موافق ظاهر
 اطلاق روایات سه طریق مطلق شمرن کافی است ولیکن بهتر آنست که دو
 ناله بشمارد تا عمل به هر طریق شده باشد و چون در طریق چهارم قصد
 طاق و خفت کردن مذکور نیست پس از بهتر آنست که اول قصد این معنی را نیز نکند

وَاللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ الْاَصْلُ فِي دِينِيْ

1994-1995

چهار رقه بیرون آید باید که احتیاج به بیرون آوردن دو رقه آخر باشد حکم
 این صورت در روایت مذکور نیست و ظاهر عدم ذکر آن در کلام امام عم
 از راه ظهور آنست پس اگر این شوا تفاق افتد دو رقه آخر را بیرون بیاورد
 و بعضی گفته اند که تعبداً درین صورت دو رقه آخر را بیرون می آورد هر چند
 قایده عجب ظاهر نداشته باشد و این بصید است و بدانکه بعضی از علما تفاق
 میان مراتب خوبی بدی قرار داده اند مثل آنکه سه افعل متوالی بهتر است
 از سه نای متفرق و همچنین سه افعل متوالی که از ابتدا افعل بیرون آید بهتر است
 از جمیع شقوق و بر این قیاس لا تفعل ادر بدی و با الجمله زود بیرون آمدن هر
 یک یا توالی آنرا تفاق در مراتب خوبی و بدی است و این معنی اگر چه در روایت
 مذکور نیست اما تجربه بر فی الجمله شهادتی بر آن میدهد و باید دانست که غسل
 در این روایت مذکور نیست و بعضی از علما ذکر نموده اند و چون در استخاره
 مطلقه غسل واقع شده است کردن آن خوب است و ایضا نازی که درین
 روایت مذکور است سوره خاصی ندارد و بعضی سوره حشر و سوره رحمن را
 تعیین نموده اند و ظاهر غرض ایشان عمل بر وایت استخاره مطلقه است که
 این دو سوره در نماز آن وارد شده است چنانچه سابق ذکر یافت و این نوع
 از استخاره عجب سند و تجربه بهترین انواع استخاره است و والد علام
 قدس الله روحه پیوسته در امور مهمه باین نوع از استخاره و استخاره
 جمله چنانچه مذکور شد استخاره می نمود و خیریت و شریفت آن بعد از آن
 ظاهر میشد و الله تعالی هو الموفق **طریق دوم** سید بطریق اهل سنت
 از ابن مسعود روایت نموده است که او در استخاره این دعا را میخواند
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

این

أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ بِمَا يَكُونُ لِعِلْمِكَ بِمَا كَانَتْ اللَّهُمَّ إِنْ قَدْ عَزَمْتُ عَلَى كَذَا وَكَذَا
 و بجای کذا و کذا حاجت خود را بر می ذکر کند و اگر عاجز باشد از تالیف عبار
 عربی علی الامر الذی علیت بکوبید یا علی مقصدی بکوبید پس نته دعا را بخواند
 فَإِنْ كَانَ لِي فِيهِ خَيْرٌ لِلدِّينِ وَالْدُّنْيَا وَالْعَاجِلِ وَالْآجِلِ فَيَسِّرْهُ وَسَهِّلْهُ
 وَتَقِصْنِي لَهُ وَوَقِّفْنِي لِي وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَامْنَعْنِي مِنْهُ كَيْفَ شِئْتَ
 پس بجزء میرفت و صد و یک مرتبه میگفت اللَّهُمَّ إِنْ اسْتَجَرْتُكَ بِرَحْمَتِكَ
 خَيْرٌ لِي مِنْ غَائِبِيهِ پس در رقه مینوشت خیر من الله العزيز الحكيم فلان
 بن فلان افعل علی اسم الله و عونیه و در سر رقه دیگر مینوشت خیر من
 الله العزيز الحكيم فلان بن فلان لا تفعل و الخیرة فیما یقضي الله و بجای
 فلان بن فلان اسم خود و اسم پدر خود را مینویسد پس رقه را در زیر سجاده
 میکذاشت و چون از نماز و دعا فارغ میشد یک یک از آنها را بیرون می آورد
 و هر یک که بیشتر بیرون می آمد بآن عمل میکرد **طریق سیم** ایضا سید بطریق
 اهل سنت از حباب بن ارضاری روایت کرده است که گفت حضرت رسالت ص
 استخاره را بما تعلیم میفرمود چنانچه سوره های قرآن را تعلیم میفرمود و میفرمود
 که هرگاه احدی نماز شما را در کار می کند دو رکعت نماز بکند غیر نمازها
 واجب پس بگوید اللَّهُمَّ إِنْ اسْتَجَرْتُكَ بِعِلْمِكَ وَاسْتَقْدَرْتُكَ بِقُدْرَتِكَ
 وَاسْأَلْتُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَأَنْتَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا
 أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ
 خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاقْدِرْ لِي
 الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِيتُ بِهِ پس سید گفته است که بعضی از مشایخ
 ما رحمهم الله گفته اند که بعد از این نماز و دعا شش رقه از کاغذ قطع کند

فَأَقْدِرْ لِي وَتَسِّرْهُ لِي
 بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ
 كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا
 الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
 وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي

ودر سه نازل و در سه نازل تفعل بنویسید و بیکدیگر مخلوط کند و در آستانه خود
 بگذارد پس سه نازل یکی یکی بآورد اگر همه افضل باشد آن کار را بکند با طیب
 خاطر و اگر دنا افضل باشد و یکی لا تفعل باکی نیست که آنرا بکند اما
 یکت تراست از شق اول و اگر همه لا تفعل باشد نکند و اگر دنا لا تفعل
 حذر کردن اولی است و اکثر حکم کل دارد **طریق چهارم** اینست از بعضی
 نقل نموده که در سه رقع بنویس بسم الله الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز
 الحکیم افضل و در سه رقع دیگر بسم الله الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز
 الحکیم لا تفعل و رقعها را در زیر سجاده بگذارد و در رکعت نماز بکن و در
 هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه قل هو الله احد بخوان پس سلام بگوید
 بگو اللهم انی استخیرک بعلمک تا آخر دعا که مذکور شد پس سجده
 برو و صد مرتبه بگو استخیر الله العظیم پس سر از سجده بردارد و پنج رقع
 را بیرون آورد اگر افضل سه تا باشد بکین که صلاح تو در آنست و اگر لا تفعل
 سه تا باشد مکن که خیر تو در نکردن است انشاء الله تعالی **طریق پنجم**
 اینست بگوید خود از حضرت صادق علیه السلام روایت نموده است که هرگاه امری را
 اراده کنی شش رقع بگیر و بر سه رقع بنویس بسم الله الرحمن الرحیم
 خیرة من الله العزیز الحکیم و بر وایت دیگر العلی الکرم لفلان بن فلان ففعل
 کذا ان شاء الله و نام خود را و پدر خود را و آن کاری که میخواهی بکنی
 بنویس و در سه رقع دیگر بسم الله الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز الحکیم
 لفلان بن فلان لا تفعل کذا ان شاء الله و چهار رکعت نماز بکن و در هر
 رکعت پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه سوره انا انزلنا
 لیلۃ القدر بخوان یعنی بعد از سوره حمد و رقعها را در زیر سجاده خود

بگذار

بگذار پس این دعا را بخوان بقدرت یقین و لا اعلم و تقدر و لا اقدر
 و انت علام الغیوب اللهم بک فلا شیء اعظم منک صل علی ادم
 صفت بک و محمد خیر بک و اهل بیت الطاهرین و من بینهم
 من نبی و صدیق و شهید و عبید صالح و ولی مخلص و ملکک
 اجمعین و ان کان ما عزممت علیه من الدخول فی سفری الی بلد
 کذا و کذا بجای کذا و کذا اسم آن بلدی که اراده کرده است نام برد اگر امر
 دیگر غیر سفر اراده داشته باشد بجای من الدخول فی سفری الی کذا و کذا
 آن حاجت را ذکر کند پس بسم دعا را بخواند خیرة لى فی البدع و العاقبة
 و یزف تیسر لی منه فسهله و لا تعسره و خیر لی فیہ و ان کان
 غیره فاضربه عنی و بد لی منه بما هو خیر منه برحمتک یا ارحم
 الراحمین پس هفتاد مرتبه بگو خیرة من الله العزیز الحکیم
 برو و در بار خاک بگذارد و حاجت خود را از خدا بطلب و در روایت
 دیگر وارد شده است که بعد از آن رقعها را بیرون آورد بخوی که در روایت
 اول مذکور شد **مؤلف** گوید که سید بن باقی رة گفته که باید در دست
 استخاره کننده انکشر عقیقی باشد که محمد و علی بر آن نقش باشد
 بدست راست رقعها را بر آورد و این معنی اگر چه در روایت مذکور نیست
 لیکن مراعات آن بد نیست و بدانکه سید این طریق را بهترین طرق استخاره
 دانسته و خود پیوسته باین عمل می نموده و چند مرتبه از تجربه آن
 نقل نموده است **اول** گفته که یکی از اهل دیار اصفهان و من و ناحیه
 غربی بغداد بودم و در آنجا در ظرف بیست و دو روز و هر روز باین طریق
 استخاره نمودم که نبرد آوردم و بد آمد و آخر ظاهر شد که خیر من نزد

نبوی و بوده **دویم** گفته که وقتی وارد شهر حله شدم و بعضی از خویشاوندان من
 مرا تکلیف دیدن یکی از حکام حله نمود و من باین طریق استخاره نمودم بد
 آمد ناد و ظرف یکماه که در آنجا بودم بخواه استخاره درین باب نمودم و همه
 بد آمد و آخر ظاهر شد که مصلحت من در ندیدن بوده است **سیم** گفته
 که نا حالت تحریر این رساله که بخواه و سه سال از عمر طی شده بپوشه در او
 خود باین طریق استخاره نموده ام و بعد از آن مصلحت خود را در آن یافته ام
 که استخاره دلالت بر آن نموده است و این بخوان تجرید دلیلی است فاطم
 بر حقیقت استخاره و بدانکه دعاهائی که در این نوع از استخاره وارد
 شده اگر در استخاره مطلقه بخواند نیز خوب است و الله تعالی هو الموفق لكل
مفتاح پنجم در بیان اقسام غیر مشهوره ذات الرقاق و آن نیز چند قسم است
 از عبد الرحمن بن سیار منقولست که گفت در رسالی رفتم بیکه مظهره
 و با خود متاعی برده بودم و در آن سال کساد بود و کسی بهم نرسید که بخرد
 بعضی از اصحاب ما گفتند که متاع را بمصر بفروش و بگویند بر مگردان و بعضی
 گفتند که بمن بفروش پس رفتم بخدمت حضرت امام موسی کاظم ع بعد از آنکه
 از منی بیکه مراجعت نمودم و پرسیدم که شما چه سفارش کنید حضرت فرمود
 که قرعه بزن میان مصر و بمن و تفویض کن امر خود را بخدا و اسم هر شهری که
 بیرون آید متاع خود را با آنجا بفروش گفتم فدای تو شوم چگونه قرعه بزنم
 فرمود که در یک ورقه بنویس بسم الله الرحمن الرحيم اللهم انت الله لا
 اله الا انت عالم الغیب والشهادة انت العالم وانا المتعلم فانظر
 لی فی ای الامرین خیر لی حتی اتوکل علیک فیه و اعلم بپیر بنویس
 مصر انشاء الله و در ورقه دیگر همان دعا را بنویس بنویس الیمن ان شاء الله

در حق

و در ورقه سیم همان دعا را بنویس و بعد از آن بنویس بختبر المشاع ولا یغیب
 الی بکد منهنما پس قهرا را جمع کن و یکی از برادران مؤمن خود بد که در خطبه
 پنهان کند از تو پس دست خود را در آنجا داخل کن و هر یک از آن ورقها که بدست
 آید بیرون آورد و بر خدا توکل کن و باینچه در آن ورقه هست عمل کن که انشاء الله
 خیر تو در آنست **دویم** سید از حضرت امام محمد باقر با امام جعفر صادق
 صلوات الله علیه روایت کرده است که در سر ورقه این دعا را بنویس
 اللهم فاطر السموات والارض عالم الغیب والشهادة الرحمن الرحيم
 انت تحکم بین عبادک فیما کانوا فیهم یخلفون اسئلك بحق محمد
 و ال محمد ان تصلى علی محمد و ال محمد و ان تخرج لی خیر فی دینی و دنیای
 و عاقبت امری و عاجله و آجله انت علی کمال شئ قدیر ما شاء الله
 لا حول و لا قوة الا بالله صلی الله علی محمد و الیه پس مطلب خود را در
 دو ورقه بنویس اگر دوستی باشد و اگر نه یکی را کردن و یکی را نکردن
 بنویس و در سیم بنویس عقیل پس دست کند و یکی را بیرون آورد و یکی
 یکی از آن دو ورقه بیرون آید بآن عمل کند و اگر عقیل بیرون آید آنرا
 بیندازد و دیگری را بیرون آورد و بآن عمل نماید **سیم** ایضا سید
 مرسلار روایت کرده در صفت قرعه بتبیین که سوره حمد را بکینون و
 انا انزلناه را با فده نوبت بخواند پس این دعا را بخواند اللهم انی
 استخیرک بعلمک بعواقب الامور و استخیرک بحسن ظنی بک
 فی الامرین و الحمد لله اللهم ان کان الامر الفلانی و جای الامر
 الفلانی مطلب خود را نام برد مما قد سبطت بالبرکة اعجازه و بواجب
 و حقت بالکرامه آیامه و لیا الیه فخر لی فیه خیرة ترده ثموسر

وَلَوْلَا وَتَقِيصُ آيَاتِهِ سُورَةُ اللَّهُمَّ إِنَّا آمُرُكَ فَاتْمِرْ وَإِنَّا نَسْتَعِينُكَ فَانْصُرْ
 اللَّهُمَّ إِنَّا اسْتَجِزْنَا بِرَحْمَتِكَ خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ وَرَفِيقٍ يَهْدِيهِمْ
 کردن را در رفیق نکردن را بجا طر کرد پس رقع اسم خود را و در رقع دیگر اسم رفیق
 را بنویسد و رقع را در جایی بپایان کند پس دست کند و یکی از آنها را بدو
 آورد هر یک که بیرون آید با آنچه او در خاطر گرفته است عمل نماید **مؤلف**
 گوید که ظاهر چیزی از این حدیث ساقط شده باشد زیرا که در اول روایت مذکور
 است که این عمل در خصوص صفت فرجه متبیین است و استعمال در تبیین در اصل
 عمل مطلقا مذکور نیست و محتمل است که لفظ فرجه متبیین در اول حدیث از
 زیادتی نشاء از روی سهو بوده باشد و این بسیار غریب است و از این غریب
 آنکه هیچیک از علما خصوصاً جمعی که رسالید در باب استخاره نوشته اند
 باین دقیقه متفطن نگردیده اند و الله تعالی بعلم **حیاء** **مؤلف** ایضا سید از کراچی
 که از اعظم علمای شیعه است نقل نموده است که در رقع بنویسد یکی افضل
 و در دیگری لا تفعل و از دیده خود بپایان کن در موصنی و نماز استخاره بکن
 و خیر خود را از عالم الخفیات طلب کن و یکی از آنها را بیرون آورد و بآن عمل کن
مؤلف گوید که این قسم در نهایت اعتبار است و بطریق بیاد وارد شده است
 و از غریب آنست که سید طاب ثراه و حیدر علامه مدام قدس سره در وجه این قسم
 از جمله طرف استخاره به بنیاد نقل نموده اند با آنکه اصلاً اسم سید قدس در این
 قسم مذکور نیست و الله تعالی بعلم **مفتاح** **مؤلف** در باب استخاره به بنیاد
 و آن نیز بچند طریق وارد شده **طریق اول** مطلب را در خاطر قصد میکنی
 در یک رقع کاغذ لا و در دیگری نعم بنویسی و هر یک را در میان یک بند قه
 کل میگذاری و دو رکعت نماز میکنی و سید قهار در زیر ذرات خود میگذارد و میگوید

در یک م

م

اللَّهُ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي أَمْرِ هَذَا أَنْتَ خَيْرُ مُسْتَشَارٍ وَ مُشِيرٍ فَاتْمِرْ عَلَيَّ
 بِمَا فِيهِ صَلَاحٌ وَ حُسْنٌ غَاقِبَةً بِسْمِ اللَّهِ إِذَا كَانَ دُونَ سِدِّ قَدَرٍ أَوْ زِيَادَتِهِ مِنْ
 میآوری و میکشای اگر نعم باشد میکنی و اگر لا باشد نمیکنی و این
 طریق بچند معتبرترین طرق این نوع از استخاره است زیرا که کلینی و شیخ
 طوسی و سید قدس سره او و اجماع و دیگران نیز این طریق را بسند مرسل از یکی از
 ائمه صومین علیهم السلام روایت کرده اند و آسان ترین طرق نیز هست **طریق دوم**
 وضوء کامل بنیاز و دو رکعت نماز بکن و در هر رکعتی حمد بکنی و سوره قل
 هو الله احد صد نوبت بجا آور و بعد از سلام دستها را بدعا بردار و بگو
 يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ وَ مُفَرِّجَ الْهَمِّ وَ مُذْهِبَ الْغَمِّ وَ مُبْتَدِئًا بِالْبَعْرِ
 قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا يَا مَنْ يُنْزِعُ الْخَلْقَ إِلَيْهِ فِي حَوَاجَتِهِمْ وَ يُرِيهِمْ
 وَ أُمُورِهِمْ وَ يَتَكَلَّمُونَ عَلَيْهِ أَمْرًا بِالْدَّعَاءِ وَ ضَمِنْتَ الْإِجَابَةَ لِلرَّامِ
 فَضَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ وَ انبِأْنِي بِمَا فِي كُلِّ أَمْرٍ وَ افْرُجْ هَمِّي وَ كَفِّرْ
 كَرْبِي وَ آذْهِبْ غَمِّي وَ اكْشِفْ لِي مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي قَدْ التَمَسْتُ عَلَى
 وَ خَرَجْتُ فِي جَمِيعِ أُمُورِي خَيْرَةً فِي عَافِيَةٍ فَإِنَّا اسْتَجِزْنَا بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ
 وَ اسْتِقْدَارِكَ بِحُدُودِكَ وَ اسْتِثْنَاكَ مِنْ فَضْلِكَ وَ الْحَاقُّ إِلَيْكَ فِي كُلِّ
 أَمْرٍ وَ أَبْرَأُ مِنَ الْخَوْلِ وَ الْقُوَّةِ الْإِلَهِ وَ اتَّوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَ أَنْتَ
 حَسْبِي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ فَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رِزْقِكَ وَ سَهِّلْهَا
 لِي وَ تَسِّرْ لِي جَمِيعَ أُمُورِي فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَ لَا أَقْدِرُ وَ تَعْلَمُ وَ لَا
 أَعْلَمُ وَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ الْأَمْرَ الَّذِي
 عَزَمْتُ عَلَيْهِ وَ أَرَدْتُهُ هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ مَعَاشِي وَ مَعَادِي
 وَ غَاقِبَةِ أُمُورِي فَقَدِّرْهُ لِي وَ عَجِّلْهُ عَلَيَّ وَ سَهِّلْهُ وَ يَسِّرْهُ وَ بَارِكْ لِي

فیه و ان کنت تعلم انک غیر نافع لی فی العاجل و الآجل بل هو شر
 علی فاصرفه عنی کیف شئت و انی شئت و قد رد لی الخیر حیث
 کان و ان کان و رضی یارب بقضائک و قد رکت حتی لا احب
 تعجیل ما آخرت و لا تأخیر ما عجلت انک علی کل شیء قدیر و هو
 علیک تسبیح صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرست و باید سر رفته با
 خود داشته باشی هر یک مقدار و یک هیئت و در دو ورقه این دعا را بنویس
 اللهم فاطر السموات و الارض عالم الغیب و الشهادة انت تحکم
 بین عبادک فیما کانوا فیہ یختلفون اللهم انک تعلم و لا اعلم و تعلم
 و لا ادر و تمضی و لا اتمضی و انت علام الغیوب صل علی محمد و آل محمد
 و اخرج لی احب الشرائع الیک و خیرها لی فی دینی و دنیای و عاقبة
 امری انک علی کل شیء قدیر و در پشت یکی ازین دو ورقه افعّل بنویس و در
 پشت دیگری لا تفعل و در ورقه سیم این دعا را بنویس لا حول و لا قوة الا
 بالله العلیّ العظیم استعنت بالله و توکلت علیه و هو حسبی و نعم
 الوکیل توکلت فی جمیع اموری و علی الله الحیّ الذی لا یموت و نعم صمد
 بذی العزة و الجبروت و تحصنک بذی الحول و الطول و المملکون و
 سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و صلّی الله علی محمد النبی و آل
 الطاهرین و پشت ایندفعه را سفید بکذا و چیزی بر آن بنویس و هر سه
 دفعه را بیک نخو حکم بر پیچ و در میان سر بند قرار موم یا از کل یک
 هیئت و یکوزن و یکی از برادران مؤمن که محل اعتماد باشد بده و بگو که
 ذکر الهی و درود بر رسالت پناهی و آلی ایجاد او بفرستد و بند و تار را در
 میان آستین خود ببندد و باد بک راست آنها را حرکت دهد و هر یک از آنها

بارک لی فی

که اول

که اول دستش بآن برسد بیرون آورد پس توان از او بکیر و اگر کسی که بر او اعتماد
 داشته باشد حاضر باشد خود آنها را در میان آستین خود ببندد و
 بخوی که مذکور شد یکی از آنها را بیرون آورد پس ذکر الهی بکن و آنرا بکشا و پشتش را
 بخوان اگر اصل باشد آن کار را بکن که خیر تو در آنست انشاء الله تعالی و اگر لا
 تفعل باشد زنها را بکن که از او میکشی و اگر بر پشتش چیزی نوشته نشده است
 صبر کن تا وقت نماز فرضیه حاضر شود پس برخیز و دو رکعت نماز بخوی که مذکور
 شد پیش از نماز واجب یا بعد از نماز واجب اگر نماز صبح و عصر باشد
 بکن و اگر نماز صبح باشد بعد از آن تعقیب و دعا بخوان تا افتاب هیز شود
 و بعد از آن دو رکعت را بکن و اگر نماز عصر باشد دو رکعت را پیش از نماز
 عصر بکن و بعد از نماز عصر آن دعا ها را بخوان و بار دیگر آن عمل را عاده
 بکن و اگر باز دفعه نوشته بیرون آید باز در وقت فرضیه دیگر همان عمل
 را عاده کن تا دفعه نوشته بیرون آید و این طریق را سید و عزیز از حضرت
 صادق و عم وایت کرده اند که آنحضرت یکی از اصحاب خود او را مواعظ
 بضایع بسیار فرمود و بعد از آن این طریق از استخاره را با و تعلیم فرمود
 و بعد از طریق اول این طریق نیز معتبر است و بدانکه مشهور میان علما آنست
 که در وقت شغل ذمه بنماز فرضیه نماز نافله نمیتوان کرد و این حدیث دلال
 بر جواز آن میکند چنانچه معنی منیت و الله تعالی یعلم **مطلب سیم** در دو
 ورقه بنویس خیرة من الله و رسولہ لفلان بن فلانة و بجای فلان نام خود
 و نام در خود بنویس و در یکی افعّل و در دیگری لا تفعل بنویس و در میان دو
 بند که از کل یکداز و در میان قدح آبی ببندد و وضو باز و دو رکعت نماز
 بکن و این دعا را بعد از نماز بخوان اللهم انی استخیرک خیار من فوض

بنفله م

هر دو را م

إِلَيْكَ أَمْرُهُ وَأَسْأَلُكَ إِلَيْكَ نَفْسَهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فِي أَمْرِهِ وَاسْتَسْلِمْ بِكَ
فِيمَا نَزَلَ بِهِ مِنْ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ خِرْ لِي وَلَا تَخِرْ عَلَيَّ وَاعْنِي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ
وَمَكِّ كُنِّي وَلَا تَمْكِكْنِي مِنِّي وَاهْدِنِي الْخَيْرَ وَلَا تُضِلَّنِي وَامْرُصْنِي
بِقَضَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَتُعْطِي مَا تَرْسُدُ
اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ فِي أَمْرِي هَذَا وَهُوَ كَذَابٌ وَكَذَابُ عِبَادِي كَذَابٌ
مَطْلَبُ خُودِ رَاكِبٍ فِي كَيْفِيَّةٍ مِنْهُ وَأَقْدَرُ فِي عِلِّيَّةٍ وَأَمْرُهُ فِي بَعِيدِهِ وَأَوْضَحُ
لِي طَرِيقِ الْهُدَايَةِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ اللَّهُمَّ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي إِلَى
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ
عَلَامُ الْغُيُوبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
خَيْرٌ فِي عَافِيَةٍ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
أَيْدِ هَرِيكُ كَيْفِيَّةٍ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
الْأَرْحَمُ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
مَطْلَبُ رَاكِبٍ فِي كَيْفِيَّةٍ مِنْهُ وَأَقْدَرُ فِي عِلِّيَّةٍ وَأَمْرُهُ فِي بَعِيدِهِ وَأَوْضَحُ
لِي طَرِيقِ الْهُدَايَةِ إِلَيْهِ وَإِنْ كَانَ اللَّهُمَّ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ عَنِّي إِلَى
الَّذِي هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ
عَلَامُ الْغُيُوبِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
خَيْرٌ فِي عَافِيَةٍ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
أَيْدِ هَرِيكُ كَيْفِيَّةٍ بِسْمِ اللَّهِ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ
الْأَرْحَمُ رُوِّ صَدْرِي بِكَوْاسْتَجِيرُكَ اللَّهُ

اللهم

مَا تَشَاءُ وَتَحْكُمُ مَا تَرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ الْخَيْرَةُ فِي أَمْرِي
هَذَا فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَعَافِيَةٍ أَمْرِي فَسَهِّلْهُ لِي وَإِنْ كَانَ غَيْرَ ذَلِكَ فَاصْرِفْهُ
عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنْ طَرِيقُ رَاسِدٍ بِحُظٍّ
عَلَى بَعْضِي حَتَّى يَأْتِيَنِي كَيْفِيَّةٌ أَوْ نَسَبٌ بِحَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عِدَادَهُ وَبَعْدَازِ طَرِيقِ سَنَاءِ
إِنْ طَرِيقُ نِزْمِ مَعْبَرَاتٍ **مَطْلَبُ حَيْمَرٍ** دُرْدُورُ قَعَةِ مِينُوسِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
خَيْرٌ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لَعَلَّكَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَبِحَاثِ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ اسْمُ خُودِ
بِدْرُ خُودِ مِينُوسِي وَبَعْدَازِ أَنْ حَاجِبُ خُودِ مِينُوسِي وَدَرِ آخِرِي أَفْعَلُ بِأَمْرٍ
وَدَرِ آخِرِ بَكْرِي أَتَوْفَقُ بِأَمْرٍ مِينُوسِي هَرِيكُ رَادِرِ مِيَانِ كَلُولُهُ أَزْكَلْ سِيكَلَا
وَبَرِ أَنْ كَلُولُهُ سَوْرُهُ حُدُوقُ عَوْدِ بَرْتِ الْعَلَقِ وَوَالْقَنِي رَاهَرِي هَشْتَمُ
بِحُجُوِّ طَرَفِ آتِي دَرِ مِشْخُودِ مِيكَدَارِي وَبِنْدِ قَهَارِ آدِرِ أَنْ آبِ مِيَانِ دَارِي هَرِيكُ
كَدْزُودِ تَرَاذِمِ شَكَا فَنَشُودُ وَبِرُورِي آبِ آبِ بَانَ عَمَلِ سِيكِي وَبِطَرِيقِ رَاسِدِ
دَرِ بَعْضِي أَزْكَلْ شَبِيْعِهِ يَأْتِيَنِي كَيْفِيَّةٌ نَدَادُهُ وَبِأَمْرٍ حَبِيبِ دَرِ مَرْتَبَةِ اِعْتَابِ
سَابِقَةِ مِثْلِ وَبِدَانِكُ دَرِ بَعْضِي أَزْكَلْ طَرِيقِ اسْتِخَارَةِ سِنْدِ مَذْكَرِ اسْتِ
كَدْ سِنْدِ قَهَارِ بَايِدُ دَرِ وَزْنِ بَاهِمِ بَرَابَرِ بَاشْدُ وَبِرُورِي آبِ آبِ بَانَ كَرْ مَنَاقِ
بَاشْدُ اَلْبَتَّ اَنكَ كَوِجْكَرِ اسْتِ زُودِ تَرَاذِمِ شَكَا فَنَشُودُ وَبِرُورِي آبِ آبِ بَانَ
وَأَيْضًا بَايِدُ دَانَتْ كَيْفِيَّةٌ اَدْعِيَّةُ اِنِ طَرِيقِ رَاكِبِ اسْتِخَارَةِ مَطْلَفَةِ جُودِ اِنْدِيَا
اَدْعِيَّةُ اسْتِخَارَةِ مَطْلَفَةِ رَاكِبِ اَدْعِيَّةُ اِنِ طَرِيقِ رَاكِبِ اسْتِخَارَةِ مَطْلَفَةِ جُودِ اِنْدِيَا
رَادِرِ طَرِيقِ دِيكِرِ جُودِ قَصُورِي نَدَارِدُ وَبِأَمْرٍ جُودِ اسْتِخَارَةِ مَطْلَقِ اَدْعِيَّةُ
خَوَانْدَنِ هَرِ جُنْدِ مَقُولِ بَاشْدُ وَتَالِيْفِ خُودِ بَاشْدُ جَايِزِ اسْتِخَارَةِ مَطْلَقِ اَدْعِيَّةُ
مَقُولُهُ رَادِرِ طَرِيقِ كَيْفِيَّةٍ خَوَانْدَنِ جُودِ اِنْدِيَا **مَطْلَبُ بَدَانِكُ** اِنِ اِقْسَامِ
اسْتِخَارَةِ كَدْ مَذْكَرِ اسْتِخَارَةِ مَطْلَفَةِ خَوَانْدَنِ جُودِ اِنْدِيَا

و غرض و غیر آن باشد مخصوص صورت حیرت و تردد نیست چنانچه سابق بر این اشاره
 بان شد بلکه آنچه از احادیث در این باب ظاهر میشود آنست که آدمی بپوشیده
 در امور خود باید توکل بر حق تعالی نماید و در جمیع احوال طلب خیر از خداوند
 متعال بکند و باقی اقسام مانند استخاره بقرآن مجید و تسبیح و رفاع و بنادون
 در صورت حیرت و تردد میباشد اگر بد آید ترک کند و اگر میان آید بجز است
 و اگر خوب آید کردن آن خوب و پشیمانی ندارد اما لازم ندارد که البته ترک آن
 بخصوص بد باشد پس اگر ترک را نیز استخاره کند و آن بد باشد البته آن کار
 را بکند و اگر ترک آن فعل مخصوص نیز خوب باشد حکم میان دارد یعنی فعل
 و ترک هیچکدام فی خیر نیست او نیست و اگر در این صورت و صورتی که میان
 آید خواهد که بداند که آیا فعل و بد را بیکدیگر ترجیحی هست یا نه پس از استخاره
 کند که فعل را بر ترک ترجیح دهد خوب است یا نه اگر خوب آید معلوم میشود که
 فعل راجح است و اگر میان آید دلالت بر تساوی فعل و ترک میکند و اگر بد آید
 معلوم می شود که فعل بر ترک راجح ندارد و اما احتمال تساوی و مرجوحیت فعل
 هر دو میرود پس اگر خواهد باز ترجیح ترک بر فعل را استخاره کند اگر خوب آید ترک
 ترجیح دارد و اگر بد آید فعل و ترک با هم مساوی است و این معنی بعد از تأمل ظاهر
 ظاهر و واضح میشود و الله تعالی هو الموفق لكل خير و الحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً
 و مستحضر فی جمیع امورنا و لنا له حسن العاقبة و الصلوة علی محمد و آله الاطهار
 بزه صورة خط مؤلفه و كان في شهر ربيع الاول من شهر ربيع وعشرين و مائة بعد الف
 الهجرة المقدسة على رجا و آله الف صلوة و سلام و تحية وقد وقع الفراغ بين مؤلفه الدائرة المارة
 من خزانة صاحب الحيز و فقه الخيرات و السعادات و حشره و والديه مع مواله السلام القادرات
 صلوات الله عليهم اجمعين

رساله بسم الله الرحمن الرحيم تحقيق بدا
 الحمد لله رب العالمين و اشهد ان لا اله الا الله شهادة تبلغنا الى
 درجات الموحدين و الصلوة على خير المرسلين و اشرف الاولين و الاخيرين
 محمد و عترته الطاهرين و بعد حين كويد فتر عفو الله الغني محمد حسين بن
 محمد صالح الحسيني عفي الله عن مآثمها که چون بمرض افدس اشرف ارفع اسع
 هميون اعلى يعنى سدة سنية عليه و الاى سلطان سلطان نشان و دوا
 دارا دريان زيب بخش او مرنگ جاء و جلال رونق افزاى و سادة عظمت
 اقبال مؤسس اساس سلطنت و فرمانرواى مشيد فواعدا بهت و شوق
 كشائى صناعه مصاعد علم و ادب عارج معارج لب و حب باسط با
 عدل و داد ناطم نظام عباد و بلاد رشنه كلد سته ملك مجيما شيراز
 اوزان شريعت غرا حافظ آيات كرمه دين مبین حارس علامت شريفة شرع متين
 ديدۀ اسيد عالميان از نسيم پراهن مرحمتش روشن است و از فيض قطرة
 عين الحيوۀ عنايتش جبهه و رحمتيان و احسان در تن اقسام كلهای همیشه ربار
 سرور و انبساط در بهارستان قلوب دعا كويان پيوستۀ شكفته است و جرات
 دلهاى لشكستان از موسيقي رافتش همواره اليام پذيرفته صرقت
 نقد پرفند اجابت را بدست دعا عيان دوام دولتش شمرده است و خاند
 قضا كوه كرايهای تدبير را بجزانه غامرة راى زرينش سپرده دعای خلود
 سلطنتش از لوح خاطر مخلصان محو نكرده و در نيكين دل بندگان بجز ياد
 نقش و بركت نشود شهباز فطرت بلندش در صيد مرغمان معارف همیشه
 در پرواز است و بلند هزار دستان بيانش با طوطى شكر خاى الهام هم آواز
 اعنى السلطان الاعظم و الخافان الافى مالك بلاد العرب و العجم سلطان

و غرض و غیر آن باشد مخصوص صورت حیرت و تردد نیست چنانچه سابق بر این اشاره
 بان شد بلکه آنچه از احادیث در این باب ظاهر میشود آنست که آدمی بپوشیده
 در امور خود باید توکل بر حق تعالی نماید و در جمیع احوال طلب خیر از خداوند
 متعال بکند و باقی اقسام مانند استخاره بقرآن مجید و تسبیح و رفاع و بنادون
 در صورت حیرت و تردد میباشد اگر بد آید ترک کند و اگر میان آید بجز است
 و اگر خوب آید کردن آن خوب و پشیمانی ندارد اما لازم ندارد که البته ترک آن
 بخصوص بد باشد پس اگر ترک را نیز استخاره کند و آن بد باشد البته آن کار
 را بکند و اگر ترک آن فعل مخصوص نیز خوب باشد حکم میان دارد یعنی فعل
 و ترک هیچکدام فی خیر نیست او نیست و اگر در این صورت و صورتی که میان
 آید خواهد که بداند که آیا فعل و بد را بیکدیگر ترجیحی هست یا نه پس از استخاره
 کند که فعل را بر ترک ترجیح دهد خوب است یا نه اگر خوب آید معلوم میشود که
 فعل راجح است و اگر میان آید دلالت بر تساوی فعل و ترک میکند و اگر بد آید
 معلوم می شود که فعل بر ترک راجح ندارد و اما احتمال تساوی و مرجوحیت فعل
 هر دو میرود پس اگر خواهد باز ترجیح ترک بر فعل را استخاره کند اگر خوب آید ترک
 ترجیح دارد و اگر بد آید فعل و ترک با هم مساوی است و این معنی بعد از تأمل در
 ظاهر و واضح میشود و الله تعالی هو الموفق لكل خير و الحمد لله اولاً و آخراً و ظاهراً و باطناً
 و مستحضر فی جمیع امورنا و لنا له حسن العاقبة و الصلوة علی محمد و آله الاطهرین
 بزه صورة خط مؤلفه و كان في شهر ربيع الاول من شهر ربيع وعشرين و مائة بعد الف
 الهجرة المقدسة على رجا و آله الف صلوة و سلام و تحية وقد وقع الفراغ بين مؤلفه الدائرة المارة
 من خزانة صاحب الحيز و فقه الخيرات و السعادات و حشره و والديه مع مواله السلام القادرات
 صلوات الله عليهم اجمعين

رساله بسم الله الرحمن الرحيم تحقيق بدا
 الحمد لله رب العالمين و اشهد ان لا اله الا الله شهادة تبلغنا الى
 درجات الموحدين و الصلوة على خير المرسلين و اشرف الاولين و الاخيرين
 محمد و عترته الطاهرين و بعد **چنين** كويد فتر عفو الله الغني محمد حسين بن
 محمد صالح الحسيني عفي الله عن مآثمها كه چون بمرض افدس اشرف ارفع اسع
 هميون اعلى يعنى سدة سنية عليه و الاى سلطان سلطان نشان و دوا
 دازادريان زيب بخش او مرنگ جاء و جلال رونق افزاى و سادة عظمت
 اقبال مؤسس اساس سلطنت و فرمانرواى مشيد فواعدا بهت و شوق
 كشائى صناعات صاعد علم و ادب عارج معارج لب و حب باسط با
 عدل و داد ناطم نظام عباد و بلاد رشنه كلد سته ملك مجيها شيراز
 اوزان شريعت غرا حافظايات كرمه دين مابين حارس علامت شريفة شريعتين
 ديدة اسيد عالميان از نسيم پراهن مرحمتش روشن است و از فيض قطرة
 عين الحيوه عنايتش جبهه و رحمانيان و احسان در تن اقسام كلهائى هميشه ربار
 سرور و انبساط در بهارستان قلوب دعاكوبان پوستر شكفته است و جرات
 دلهائى لشكستان از موسيائى زافتش همواره اليام پذيرفته صرحت
 نقد پرفند اجابت زابدست دايعيان دوام دولتش ستمده است و خاند
 قضاكوهر كرايهائى تدبير را بجز ان غامره راى زرينش سپرده دعائى خلود
 سلطنتش از لوح خاطر مخلصان محو نكرده و در نيكين دل بندگان بجز ياد
 نقش و كبريت نشود شهباز فطرت بلندش در صيد مرغان معارف هميشه
 در پرواز است و بلند هزار دستان بياض باطوطى شكر خاى الهام هم آواز
 اعنى السلطان الاعظم و الخافان الافى مالك بلاد العرب و العجم سلطان